EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 4.9.2013
COM(2013) 615 final

2013/0306 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o fondech peněžního trhu

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2013) 315 final}
{SWD(2013) 316 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Fondy peněžního trhu jsou pro finanční instituce, obchodní společnosti a vlády důležitým zdrojem krátkodobého financování. V Evropě drží přibližně 22 % krátkodobých dluhových cenných papírů emitovaných vládami nebo podnikovou sférou fondy peněžního trhu. Tyto fondy drží 38 % krátkodobých dluhových nástrojů emitovaných bankovním odvětvím.

Na straně poptávky nabízejí fondy peněžního trhu nástroj pro řízení krátkodobých peněžních prostředků, který zajišťuje vysoký stupeň likvidity, diverzifikaci a stabilitu hodnoty ve spojení s tržním výnosem. Fondy peněžního trhu využívají především společnosti, které chtějí krátkodobě investovat svou přebytečnou hotovost, například do doby hrazení velkých výdajů, jako jsou mzdy.

Fondy peněžního trhu proto představují důležitý článek spojující poptávku po krátkodobých peněžních prostředcích a jejich nabídku. Se spravovanými aktivy ve výši přibližně 1000 miliard eur představují fondy peněžního trhu kategorii fondů, která se liší od všech ostatních podílových fondů. Většina fondů peněžního trhu (přibližně 80 % aktiv a 60 % fondů) působí podle pravidel směrnice 2009/65/ES o subjektech kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP). Zbytek fondů peněžního trhu má od července 2013 působit podle pravidel směrnice 2011/61/EU o správcích alternativních investičních fondů. Průměrná velikost fondu peněžního trhu zdaleka přesahuje průměrnou velikost fondu SKIPCP. Jednotlivý fond peněžního trhu může například dosáhnout velikosti 50 miliard EUR. Fondy peněžního trhu mají sídlo v několika málo členských státech, přičemž více než 95 % trhu připadá na Francii, Irsko a Lucembursko. Trh je však vysoce propojený s ostatními zeměmi kvůli vysokému podílu přeshraničních investic a investorů a přeshraničním vztahům umožňujícím šíření nákazy mezi fondem peněžního trhu a jeho sponzorem, který se ve většině případů nachází v jiné zemi, než je země, v níž má sídlo fond peněžního trhu.

Kvůli systémové propojenosti fondů peněžního trhu s bankovním odvětvím na straně jedné a s podnikovými a vládními financemi na straně druhé je fungování fondů peněžního trhu v centru pozornosti mezinárodní práce v oblasti stínového bankovnictví. Rada pro finanční stabilitu (FSB) a další instituce, například Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry (IOSCO) a Evropská rada pro systémová rizika (ESRB), analyzovaly finanční odvětví a dospěly k závěru, že určité činnosti a subjekty mají systémový význam, regulační orgány jim však nevěnují dostatečnou pozornost. V oblasti správy majetku byly jako subjekty se systémovým významem označeny fondy peněžního trhu. Evropský parlament v listopadu 2012 přijal usnesení o stínovém bankovnictví, v němž vyzval Komisi, aby předložila návrh se zaměřením zejména na otázku fondů peněžního trhu[1].

ESRB poskytla důkladnou analýzu systémových rizik spjatých s činností fondů peněžního trhu. Její doporučení se týkají zejména stability a likvidity fondů peněžního trhu a obsahují rovněž další pravidla ohledně transparentnosti a podávání zpráv. Tato doporučení byla z velké části promítnuta do návrhu Komise, přičemž bylo přihlédnuto také k jejich možným negativním dopadům na financování evropského hospodářství.

[1] Usnesení Evropského parlamentu o stínovém bankovnictví ze dne 20. listopadu 2012 (2012/2115(INI)).

Fondy peněžního trhu představují pro investory vhodný nástroj, jelikož nabízejí funkce, které jsou podobné funkcím bankovních vkladů: okamžitý přístup k likviditě a relativní stabilitu hodnoty. Na základě těchto charakteristik považují investoři fondy peněžního trhu za bezpečnou a diverzifikovanější alternativu bankovních vkladů. Ve skutečnosti však fondy peněžního fondu jsou klasickými investičními fondy s příslušnými tržními riziky spojenými s investicemi fondu. Proto pokud ceny aktiv, do nichž fondy peněžního trhu investovaly, začnou klesat, zejména v situaci obtížných podmínek na trhu, nemohou fondy peněžního fondu dodržet vždy slib týkající se okamžitého odkoupení a zachování hodnoty podílových jednotek nebo akcií, které fond peněžního trhu vydal investorům. Někteří sponzoři fondů (většinou banky) mohou být schopni „posílit“ hodnotu akcií poskytnutím sponzorské podpory, zatímco jiní (většinou správci majetku) nemusí mít dostatečný kapitál, aby tak učinili. Kvůli nesouladu splatnosti mezi denní likviditou, kterou fond peněžního trhu nabízí investorům, a likviditou aktiv držených v portfoliu fondu peněžního trhu nemusí být vždy možné okamžité odkoupení. Příslib stálých cen vyplacení je často podtrhován ratingem AAA. Stinnou stránkou je, že jakmile investoři pociťují riziko, že fondy peněžního trhu nemusí v každém okamžiku dodržet slib týkající se likvidity a stálých cen vyplacení, požádají o odkoupení, což může vést k tzv. „runu“ investorů.

Runy investorů se vyznačují masivními a náhlými žádostmi o odkoupení ze strany velké skupiny investorů, které mají zamezit ztrátám a zajistit odkoupení za nejvyšší možnou cenu. Runy investorů mají systémový význam, jelikož fondy peněžního trhu nutí rychle prodat aktiva, aby vyhověly žádostem o odkoupení. Spirála odkoupení sama o sobě zrychluje pokles čisté hodnoty aktiv fondu, přispívá tudíž k snižování čisté hodnoty aktiv a obavám, že peněžní trh jako celek není stabilní. Jelikož fondy peněžního trhu hrají hlavní roli v krátkodobém financování subjektů, jako jsou banky, společnosti a vlády, mohou mít runy investorů na fondy peněžního trhu širší makroekonomické důsledky. Zatímco na banky připadá největší část (85 %) finančních nástrojů v hodnotě 1000 miliard eur, které emitovaly fondy peněžního trhu, na vlády připadá podíl ve výši přibližně 10 % a na obchodní společnosti zhruba 5 %. Vlády a největší společnosti využívají peněžní trh společně s úvěrovými linkami bank jako prostředek k získání krátkodobého financování.

Problémy spojené s runy investorů mají systémovou povahu kvůli: 1) úzkým vazbám fondů peněžního trhu na reálnou ekonomiku (úloha, kterou fondy peněžního trhu hrají při uspokojování krátkodobých finančních potřeb subjektů, které peněžní trh využívají jako nástroj financování), 2) jejich vztahu ke sponzorům. Runy na fondy peněžního trhu mimoto souvisejí s aspektem ochrany investorů, jelikož investoři, kteří požádají o odkoupení pozdě (obvykle soukromí investoři), jsou v nevýhodě v porovnání s investory, kteří provedou odkoupení včas.

Navrhované nařízení tyto problémy řeší. Zavádí společné normy ke zvýšení likvidity fondů peněžního trhu a rovněž zajištění stability jejich struktury. Budou zavedena jednotná pravidla s cílem zajistit minimální úroveň aktiv s denní a týdenní likviditou. Bude zavedena standardizovaná politika, která správci fondu umožní lépe pochopit investorskou základnu. Rovněž budou zavedena společná pravidla, která zaručují, aby fondy peněžního trhu investovaly do vysoce kvalitních a náležitě diverzifikovaných aktiv s dobrou úvěrovou kvalitou. Tato opatření zajistí odpovídající likviditu fondu, aby bylo možno čelit žádostem investorů o odkoupení.

Stabilita fondu peněžního trhu bude zajištěna vytvořením jasných a harmonizovaných pravidel pro oceňování aktiv, do nichž fondy peněžního trhu investují. Tato pravidla

oceňování potvrdí zjevnou pravdu, že fondy peněžního trhu jsou běžnými podílovými fondy, jejichž investiční majetek podléhá cenovým výkyvům.

Některé fondy peněžního trhu budou moci zachovat účetní metodiku, která umožňuje stálou upisovací cenu a cenu vyplacení, pod podmínkou, že vytvoří náležité rezervy v hotovosti. Tato tzv. „rezerva k udržení čisté hodnoty aktiv“ absorbuje tržní pohyby, které jsou vlastní kapitálovým trhům. To by mělo zabránit rovněž nepřipravenosti sponzorů v případě, že jejich fondy peněžního trhu potřebují externí podporu. Výše rezervy bude 3 % aktiv spravovaných fondem peněžního trhu. Podle zaznamenaných případů sponzorské podpory během krize (123 případů u fondů peněžního trhu v USA) byla pouze ve třech případech podpora vyšší než 3 %. Když v roce 2008 selhal Reserve Primary Fund, ztratil 3 % z celkové 1,5% expozice vůči aktivům Lehman Brothers. Rezerva neposkytne držitelům akcií s konstantní čistou hodnotou aktiv úplnou záruku, tato úroveň však zajišťuje rovnováhu mezi potřebou spolehlivého a bezpečného modelu konstantní čisté hodnoty aktiv a finančními kapacitami správců. Náklady pro fond peněžního trhu budou záviset na nákladech na financování každého správce. Tyto náklady se mohou pohybovat od 3 do 10 % ročně. Při aplikaci na 3% rezervu by bylo výsledkem zvýšení poplatků za správu o 0,09 až 0,30 % ročně. Očekává se, že část tohoto navýšení nákladů uhradí správce a zbylá část bude přenesena na investory. Zvýšení poplatků ovlivní výnos, kterého mohou investoři dosáhnout investicí do fondu peněžního trhu, na druhé straně však budou mít prospěch z produktu s další úrovní ochrany proti tržním pohybům u podkladových aktiv.

Kromě těchto ustanovení zajistí společné pravidlo týkající se ratingu, aby se správci fondů a investoři přestali spoléhat na externí úvěrové ratingy, což může poškodit fungování peněžního trhu, dojde-li ke snížení ratingu. Tato opatření budou doprovázena požadavky na větší transparentnost, aby bylo zajištěno, že investor správně rozumí rizikům a profilu odměny za svou investici.

Navrhované nařízení bude založeno na stávajících postupech pro udělení povolení SKIPCP, které jsou harmonizovány směrnicí o SKIPCP. Zavede harmonizovaný postup pro udělení povolení alternativním investičním fondům, které jsou fondem peněžního trhu, jelikož směrnice o správcích alternativních investičních fondů ponechává udělení povolení správcům těchto fondů na uvážení členských států. Harmonizovaný postup pro alternativní investiční fondy, které jsou fondem peněžního trhu, bude odrážet harmonizovaný postup pro udělení povolení stanovený pro SKIPCP. Správci se budou nadále řídit směrnicí o SKIPCP nebo směrnicí o správcích alternativních investičních fondů, správci a fondy spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení však budou muset dodržovat tuto dodatečnou úroveň zvláštních produktových pravidel pro fondy peněžního trhu.

Tato jednotná pravidla mají zajistit integritu vnitřního trhu a zvýšit jeho spolehlivost s cílem omezit na minimum dopady nové krize. Investoři budou informováni o rizicích spojených s těmito regulovanými produkty a získají jistotu ohledně homogenních nabídek investic spojených s fondy peněžního trhu v Unii. Správci budou mít prospěch z harmonizovaných produktových pravidel v celé Evropě. Emitenti nástrojů peněžního trhu budou mít prospěch ze stabilnějšího prostředí, které zachová úlohu fondů peněžního trhu jako nástroje financování.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

2.1. Konzultace se zúčastněnými stranami

Od počátku roku 2012 vedla Komise rozsáhlé konzultace se zástupci široké škály organizací. Kontakty měly podobu dvoustranných a mnohostranných schůzek, jedné veřejné konzultace ke stínovému bankovnictví, jedné veřejné konzultace k otázkám správy majetku včetně fondů peněžního trhu a veřejné konference o stínovém bankovnictví. Prostřednictvím tohoto procesu získala Komise množství informací o fungování trhu fondů peněžního trhu a jeho různých segmentů a rovněž názory na problémy, které je nutno řešit, a na způsob jejich řešení.

2.1.1. Zelená kniha o stínovém bankovnictví

Reakce na zelenou knihu poskytly obecnou představu o evropském stínovém bankovnictví. To umožnilo vypracování cílenějších otázek týkajících se konkrétně fungování fondů peněžního trhu v rámci veřejné konzultace o správě majetku zahájené v červenci 2012. Rovněž veřejná konference v dubnu 2012, které se zúčastnily dotčené subjekty z EU a USA, obsahovala část věnovanou fondům peněžního trhu. Zástupci regulačních orgánů a odvětví, kteří utvořili panel pro fondy peněžního trhu, předložili své názory na potřebu reformy trhu EU s fondy peněžního trhu.

2.1.2. Konzultace o správě majetku

Do širší veřejné konzultace o různých otázkách správy majetku, zveřejněné dne 26. července 2012, byla začleněna kapitola o fondech peněžního trhu (tato konzultace byla ukončena 18. října 2012). Útvary Komise obdržely 56 odpovědí na část týkající se fondů peněžního trhu.

2.2. Posouzení dopadů

V souladu se svou politikou „zlepšování právní úpravy“ provedla Komise posouzení dopadů, v němž zkoumala různé alternativy politiky. V zájmu zajištění likvidity a stability fondů peněžního trhu bylo analyzováno celkem 16 možností. Všechny tyto možnosti byly analyzovány s ohledem na obecné cíle, a to zvýšit finanční stabilitu na jednotném trhu a zlepšit ochranu investorů do fondů peněžního trhu, avšak rovněž s ohledem na specifičtější cíle této iniciativy: i) zabránit riziku šíření nákazy do reálné ekonomiky, ii) zabránit riziku šíření nákazy ke sponzorovi a iii) zmenšit nevýhody pro investory, kteří požádají o odkoupení později, zejména pokud jde o odkoupení v situaci obtížných podmínek na trhu.

Byly analyzovány dopady zahrnující náklady a přínosy pro různé zúčastněné strany, investory, správce majetku, emitenty krátkodobých dluhových nástrojů a sponzory. Tato analýza upřednostnila vytvoření spolehlivějšího rámce pro fondy peněžního trhu: vyšší úrovně likvidity a stabilnější struktura. Dopad upřednostňovaných možností má podle očekávání přinést prospěch fondům peněžního trhu i peněžnímu trhu obecně zlepšením jejich odolnosti vůči obtížným podmínkám na trhu. To povede ke stabilnějšímu prostředí na peněžním trhu v Evropě, jež přinese prospěch investorům, emitentům krátkodobých dluhových nástrojů a bankám sponzorujícím fondy peněžního trhu.

Útvary GŘ MARKT se dne 16. ledna 2013 sešly s výborem pro posuzování dopadů. Výbor toto posouzení dopadů analyzoval a dne 18. ledna 2013 vydal kladné stanovisko. Během schůzky předložili členové výboru útvarům GŘ MARKT připomínky ke zlepšení obsahu

zprávy o posouzení dopadů, jež vedly k některým změnám konečného návrhu zprávy. Zlepšila se definice problémů v zájmu poskytnutí podrobnějších informací o trzích fondů peněžního trhu a popis byl doplněn o další příklady v Unii, které dokládají zejména přeshraniční rozměr problémů. Cíle a možnosti byly lépe spojeny se zjištěnými problémy a byly použity lépe vyčíslitelné operativní cíle. Podrobněji byly vysvětleny dopady na investory a rovněž náklady na dodržování předpisů vzniklé v důsledku plánovaných opatření. Lépe byly popsány také dopady na členské státy a na soudržnost mezinárodní regulace. Byly systematicky zohledněny názory zúčastněných stran, zejména v oddílech, které analyzují a srovnávají jednotlivé možnosti.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

3.1. Právní základ a volba právního nástroje

Ustanovení čl. 114 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) představuje právní základ pro nařízení, kterým se zavádějí jednotná ustanovení zaměřená na fungování vnitřního trhu. Obezřetnostní produktová pravidla stanoví limity rizik spojených s fondy peněžního trhu. Tato pravidla jako taková neregulují přístup k činnostem v oblasti správy majetku, nýbrž upravují způsob, jakým jsou tyto činnosti vykonávány, v zájmu zajištění ochrany investorů a finanční stability. Jsou základem řádného a bezpečného fungování vnitřního trhu.

S ohledem na cíl týkající se integrity vnitřního trhu vytvoří navrhované legislativní opatření regulační rámec pro fondy peněžního trhu v zájmu zajištění větší ochrany investorů do fondů peněžního trhu a rovněž zlepšení finanční stability tím, že zamezí riziku šíření nákazy. Navrhovaná ustanovení se zaměří zejména na zajištění odpovídající likvidity fondu s cílem čelit žádostem investorů o odkoupení a na zajištění dostatečně bezpečné struktury fondů peněžního trhu, aby mohly odolávat nepříznivým podmínkám na trhu. Nařízení se považuje za nejvhodnější právní nástroj k zavedení jednotných požadavků, které se budou zabývat mimo jiné rozsahem způsobilých aktiv, pravidly týkajícími se diverzifikace, pravidly souvisejícími s expozicí vůči úvěrovému riziku, úrokovému riziku a riziku likvidity, jakož i pravidly pro udělení povolení fondům, které zamýšlejí investovat na peněžním trhu. V zásadě se jedná o obezřetnostní produktová pravidla, která mají zajistit větší bezpečnost a efektivnost evropských fondů peněžního trhu a zmírnit obavy ohledně systémového rizika, které je s nimi spojeno.

Výkon činností správce fondu je upraven buď směrnicí o SKIPCP, nebo směrnicí o správcích alternativních investičních fondů. Činnosti správců budou nadále podléhat těmto směrnicím, avšak produktová pravidla, která jsou obsažena v rámci pro SKIPCP, budou doplněna produktovými pravidly obsaženými v tomto novém nařízení.

3.2. Subsidiarita a proporcionalita

Vnitrostátní přístupy k regulaci jsou přirozeně omezeny na dotyčný členský stát. Regulace charakteristik fondu peněžního trhu z hlediska produktů a likvidity pouze na vnitrostátní úrovni vytváří riziko toho, že jako fondy peněžního trhu budou prodávány různé produkty. To by vedlo k dezorientaci investorů a bránilo by to ve vytvoření rovných podmínek v celé Unii pro subjekty nabízející fondy peněžního trhu profesionálním nebo neprofesionálním investorům. Různé vnitrostátní přístupy týkající se základních charakteristik fondů peněžního trhu by zvýšily riziko přeshraničního šíření nákazy, zejména v případě, že se emitenti a fondy peněžního trhu nacházejí v různých členských státech. Jelikož fondy peněžního trhu investují do široké škály finančních nástrojů v celé EU, mělo by selhání jednoho fondu peněžního trhu

(kvůli nedostatečné regulaci na vnitrostátní úrovni) důsledky pro vládní a podnikové finance v celé EU.

Jelikož mnoho hospodářských subjektů, které nabízejí fondy peněžního trhu v EU, má sídlo v jiných členských státech, než jsou členské státy, v nichž jsou fondy nabízeny, je vytvoření pevného rámce nezbytné k tomu, aby se zamezilo přeshraničnímu šíření nákazy. Je třeba zamezit rovněž přeshraničnímu šíření nákazy mezi fondem peněžního trhu a jeho sponzorem, který se často nachází v jiném členském státě. To je obzvláště naléhavé v případě, je-li sponzor umístěn v členském státě, který nemusí mít k dispozici rozpočtové prostředky, aby zachránil sponzora, který se dostal do platební neschopnosti.

Co se týká proporcionality, návrh dosahuje náležité rovnováhy mezi dotyčným veřejným zájmem a nákladovou efektivností opatření. Požadavky uložené jednotlivým stranám byly pečlivě vyváženy. Bylo-li to možné, byly požadavky stanoveny jako minimální normy (např. denní nebo týdenní likvidita, limity koncentrace emitentů) a regulační požadavky byly nastaveny tak, aby zbytečně nenarušovaly stávající obchodní modely (např. stanovením odpovídajících přechodných období před tím, než bude nutné poskytnout prostředky v hotovosti k udržení čisté hodnoty aktiv fondu peněžního trhu, nebo tím, že si hospodářské subjekty budou moci vybrat mezi přísnými kapitálovými požadavky a poskytnutím prostředků v hotovosti k udržení čisté hodnoty aktiv jejich fondů peněžního trhu). Při stanovení těchto požadavků byla uvážena nutnost vyvážit ochranu investorů, zamezení přeshraničního šíření nákazy, účinnost trhů, financování evropského průmyslu a náklady pro odvětví.

3.3. Dopad na základní práva

Návrh má dopad na dvě základní práva stanovená v Listině základních práv Evropské unie, a to na svobodu podnikání (články 16 a 22) a ochranu spotřebitele (článek 38).

Cílem návrhu souvisejícím s obecným zájmem, který odůvodňuje určitá omezení výše uvedených základních práv, je cíl týkající se zajištění integrity a stability trhu. Svobodu podnikání může ovlivnit nutnost sledovat specifické cíle spočívající v zajištění dostatečné likvidity, zamezení riziku šíření nákazy a zvýšení ochrany zájmů investorů. Návrh však plně respektuje podstatu této základní svobody. Navrhovaná nová pravidla celkově posílí právo na ochranu spotřebitele (článek 38), přičemž dodržují základní práva a ctí zásady uznané v Listině základních práv Evropské unie, jak jsou zakotveny ve Smlouvě o fungování Evropské unie.

3.4. Podrobné vysvětlení návrhu

Návrh nařízení o fondech peněžního trhu je rozdělen do devíti kapitol.

3.4.1. Kapitola I – Obecná ustanovení (články 1–6)

Kapitola I se zabývá obecnými pravidly, jako je předmět a oblast působnosti navrhovaných pravidel, definice, povolování fondů peněžního trhu a vzájemný vztah mezi navrhovaným nařízením a existujícími pravidly, která jsou obsažena ve směrnici 2009/65/ES (SKIPCP) a směrnici 2011/61/EU (správci alternativních investičních fondů).

Článek 1 stanoví předmět a upřesňuje oblast působnosti navrhovaného nařízení jakožto nařízení, které se vztahuje na všechny fondy peněžního trhu usazené, spravované nebo nabízené v Unii, a uvádí, že požadavky obsažené v nařízení jsou úplné, tzn., že neponechávají žádný prostor pro přidávání požadavků, které právní předpisy nevyžadují, na vnitrostátní

úrovni. Fondy peněžního trhu jsou buď SKIPCP, nebo alternativní investiční fondy, které investují do krátkodobých finančních nástrojů a mají specifické cíle. Článek 2 obsahuje základní definice nezbytné pro jednotné uplatňování navrhovaného nařízení. Článek 3 vyžaduje, aby byly subjekty kolektivního investování výslovně povoleny jako fondy peněžního trhu, a to buď v rámci harmonizovaného postupu pro udělení povolení SKIPCP, nebo na základě nového harmonizovaného postupu stanoveného v článku 4 pro alternativní investiční fondy. Článek 5 vyhrazuje označení „fond peněžního trhu“ pouze pro fondy, které dodržují toto nařízení. Článek 6 popisuje vzájemný vztah mezi stávajícími pravidly vztahujícími se na SKIPCP a správce alternativních investičních fondů a novým nařízením o fondech peněžního trhu, a zejména upřesňuje, že soulad s nařízením bude povinen zajistit správce fondu peněžního trhu.

3.4.2. Kapitola II – Povinnosti týkající se investičních politik fondů peněžního trhu (články 7–20)

Kapitola II obsahuje pravidla týkající se přípustných investičních politik, které fond peněžního trhu sleduje, jako jsou způsobilá aktiva, diverzifikace, koncentrace a úvěrová kvalita investičního majetku.

Článek 7 popisuje vztah mezi pravidly týkajícími se investičních politik, která platí pro SKIPCP, a navrhovanými pravidly pro investiční politiky fondů peněžního trhu, jelikož nařízení o fondech peněžního trhu představuje *lex specialis* ve vztahu k pravidlům pro SKIPCP, která jsou konkrétně vyjmenována v článku 7. Článek 8 popisuje čtyři kategorie finančních aktiv, do nichž může fond peněžního trhu investovat: nástroje peněžního trhu, vklady u úvěrových institucí, finanční deriváty a reverzní repo obchody. Fondy peněžního trhu nesmí na druhou stranu investovat do jakýchkoli jiných aktiv, provádět krátký prodej nástrojů peněžního trhu, získávat expozici vůči kmenovým akciím nebo komoditám, uzavírat smlouvy o zapůjčení nebo zapůjčení si cenných papírů, uzavírat repo obchody či si vypůjčovat nebo půjčovat hotovost, jelikož tyto kategorie aktiv a postupy by narušily charakteristiku fondu peněžního trhu z hlediska likvidity. Články 9 až 13 blíže popisují podmínky způsobilosti pro čtyři kategorie aktiv, do nichž může fond peněžního trhu investovat. Konkrétně článek 13 obsahuje pravidla, jejichž cílem je zajistit, aby zajištění obdržené v rámci reverzního repo obchodu bylo dostatečně likvidní, aby jej bylo možné v případě potřeby rychle prodat.

Článek 14 obsahuje podrobná pravidla týkající se diverzifikace způsobilého investičního majetku, která musí fond peněžního trhu dodržovat, jako jsou horní limity pro to, kolik může připadat na jednoho emitenta (jako procentní podíl spravovaných aktiv fondu peněžního trhu), a pravidla týkající se maximální expozice vůči riziku, kterou může fond peněžního trhu mít vůči jedné protistraně. Článek 15 se na druhou stranu zabývá maximálními limity vztahujícími se na držbu v jednom emitentovi ze strany fondu peněžního trhu (jakožto investora) (limity koncentrace). Aby se omezilo mechanické spoléhání se na externí ratingy, obsahují články 16 až 19 podrobná pravidla týkající se interního hodnocení úvěrové kvality investičních nástrojů fondu peněžního trhu. Článek 20 popisuje požadavky týkající se řízení, které upravují proces přidělování interního úvěrového ratingu, zejména úlohu vrcholného vedení.

3.4.3. Kapitola III – Povinnosti týkající se řízení rizik fondů peněžního trhu (články 21–25)

Kapitola III se zabývá aspekty řízení rizik, jako je povaha aktiv fondů peněžního trhu z hlediska splatnosti a likvidity, vyžadování ratingů a politika založená na zásadě „poznej svého klienta“ a zátěžové testy, které musí fond peněžního trhu zavést.

Nová pravidla týkající se vážené průměrné splatnosti a vážené průměrné životnosti ve spojení s požadavky na držbu aktiv splatných do jednoho dne a do jednoho týdne představují základní prvky zlepšení povahy fondu peněžního trhu z hlediska likvidity, a tudíž jeho schopnosti vyhovět žádostem investorů o odkoupení. Článek 21 obsahuje důležité ustanovení ohledně splatnosti, které musí dodržovat krátkodobé fondy peněžního trhu. Článek 22 obsahuje odpovídající pravidla pro standardní fondy peněžního trhu, které investují do dlouhodobějších nástrojů, než krátkodobý fond peněžního trhu. Standardní fondy peněžního trhu mají rozdílná omezení splatnosti, jako jsou vážená průměrná životnost a vážená průměrná splatnost, a v souvislosti s investicemi do nástrojů peněžního trhu emitovaných týmž subjektem může využívat nižší limit pro diverzifikaci. Tyto charakteristiky jsou v souladu s cílem standardních fondů peněžního trhu, jímž je nabízení mírně vyšších výnosů, než jsou sazby peněžního trhu. Charakteristiky této kategorie fondů peněžního trhu jsou rovněž v souladu se skutečností, že standardní fondy peněžního trhu nemohou být řízeny jako fondy peněžního trhu s konstantní čistou hodnotou aktiv (čl. 22 odst. 5), a jsou tedy méně náchylné k masivním odkoupením.

Článek 23 brání fondu peněžního trhu v tom, aby si vyžádal nebo aby financoval externí úvěrový rating, a doplňuje tudíž pravidla týkající se interních ratingů, která jsou obsažena v článcích 16 až 19. Článek 24 zavádí požadavky na zásadu „poznej svého klienta“. Cílem těchto pravidel je umožnit fondům peněžního trhu lépe předvídat cykly odkoupení. Článek 25 obsahuje pravidla týkající se zátěžových testů.

3.4.4. Kapitola IV – Pravidla oceňování (články 26–28)

Kapitola IV se zabývá oceňováním investičního majetku fondů peněžního trhu a výpočtem čisté hodnoty aktiv na podílovou jednotku nebo akcii fondu peněžního trhu.

Články 26 až 28 obsahují pravidla týkající se toho, jak musí fond peněžního trhu oceňovat svůj jednotlivý investiční majetek a vypočítávat čistou hodnotu aktiv na podílovou jednotku nebo akcii fondu peněžního trhu, a rovněž četnosti provádění obou ocenění. Ačkoli existuje obecné pravidlo upřednostňující tržní ocenění, fondy peněžního trhu mohou použít rovněž oceňování podle modelu, není-li oceňování podle tržní hodnoty možné nebo nejsou-li tržní údaje dostatečně kvalitní. Pouze fondy peněžního trhu s konstantní čistou hodnotou aktiv mohou aktiva oceňovat také zůstatkovou hodnotou. Zvolená metoda výpočtu čisté hodnoty aktiv je obzvláště důležitá při emisi a vyplacení akcií nebo podílových jednotek fondu peněžního trhu (článek 26).

3.4.5. Kapitola V – Zvláštní požadavky na fondy peněžního trhu s konstantní čistou hodnotou aktiv (články 29–34)

Kapitola V obsahuje zvláštní požadavky na fondy peněžního trhu, které oceňují svá aktiva zůstatkovou hodnotou nebo inzerují konstantní čistou hodnotu aktiv na podílovou jednotku nebo akcii či zaokrouhlují konstantní čistou hodnotu aktiv na podílovou jednotku nebo akcii na nejbližší procentní bod – tzv. fondy peněžního trhu s konstantní čistou hodnotou aktiv.

Článek 29 obsahuje zvláštní požadavky na udělení povolení, jež se vztahují pouze na fondy peněžního trhu, které při oceňování svých aktiv používají zůstatkovou hodnotu nebo inzerují

konstantní čistou hodnotu aktiv na podílovou jednotku nebo akcii či zaokrouhlují konstantní čistou hodnotu aktiv na podílovou jednotku nebo akcii na nejbližší procentní bod. Tyto fondy s konstantní čistou hodnotou aktiv musí vytvořit a trvale udržovat rezervu odpovídající nejméně 3 % celkové hodnoty jejich aktiv. Článek 30 popisuje vytvoření rezervy (dále jen „rezerva k udržení čisté hodnoty aktiv“), zatímco článek 31 popisuje její fungování. Co je nejdůležitější, článek 31 obsahuje pravidlo, že rezervu k udržení čisté hodnoty aktiv lze použít pouze k vyrovnání rozdílu mezi konstantní čistou hodnotou aktiv na podílovou jednotku nebo akcii a „reálnou“ hodnotou podílové jednotky nebo akcie. Článek 31 mimoto obsahuje pravidla týkající se toho, kdy musí být částky odepsány z rezervy k udržení čisté hodnoty aktiv a kdy musí být připsány ve prospěch této rezervy. Články 32 až 34 ukládají povinnost týkající se doplnění rezervy a objasňují důsledky nedoplnění rezervy k udržení čisté hodnoty aktiv.

3.4.6. Kapitola VI – Externí podpora (články 35–36)

Kapitola VI obsahuje pravidla týkající se externí podpory. Stanoví pravidlo, že fondy s konstantní čistou hodnotou aktiv mohou obdržet externí podporu jen prostřednictvím rezervy k udržení čisté hodnoty aktiv, zatímco externí podpora pro ostatní fondy peněžního trhu je zakázána.

Článek 35 popisuje, co se rozumí externí podporou, a obsahuje neúplný výčet příkladů externí podpory. Cíl tohoto článku je dvojí: zajistit, aby veškerá „sponzorská“ podpora byla fondům s konstantní čistou hodnotou aktiv poskytnuta prostřednictvím transparentního mechanismu stanoveného v článku 31, a to s využitím předem vytvořené rezervy k udržení čisté hodnoty aktiv, nebo v případě, je-li sponzorská podpora poskytnuta jiným fondům peněžního trhu, aby příslušné orgány tuto podporu povolily pouze tehdy, odůvodňují-li mimořádné okolnosti související se zachováním finanční stability udělení sponzorské podpory *ad hoc* (článek 36).

3.4.7. Kapitola VII – Požadavky na transparentnost (články 37–38)

Kapitola VII obsahuje pravidla týkající se transparentnosti při nabízení fondů peněžního trhu investorům a požadavky na podávání zpráv příslušným orgánům.

Článek 37 obsahuje zvláštní požadavky na transparentnost. Článek 38 stanoví požadavky na podávání zpráv pro všechny fondy peněžního trhu, které platí navíc k požadavkům stanoveným ve směrnicích 2009/65/ES a 2011/61/EU.

3.4.8. Kapitola VIII – Dohled (články 39–42)

Kapitola VIII obsahuje použitelná pravidla týkající se dohledu nad fondy peněžního trhu: článek 39 objasňuje úlohu příslušných orgánů fondů peněžního trhu a správce těchto fondů. Článek 40 uvádí, že by pravomoci příslušných orgánů podle směrnice o SKIPCP a směrnice o správcích alternativních investičních fondů měly být vykonávány rovněž s ohledem na navrhované nařízení. Článek 41 se vztahuje na pravomoci Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy (ESMA), zatímco článek 42 se týká spolupráce mezi orgány.

3.4.9. Kapitola IX – Závěrečná ustanovení (články 43–46)

Kapitola IX obsahuje pravidla týkající se zacházení s existujícími SKIPCP a alternativními investičními fondy působícími jako fondy peněžního trhu s cílem zajistit, aby dodržovaly nová pravidla pro fondy peněžního trhu, a ustanovení o přezkumu uplatňování rezervy k udržení čisté hodnoty aktiv na některé fondy peněžního trhu s konstantní čistou hodnotou

aktiv. Článek 43 konkrétně stanoví, jak mají stávající SKIPCP a alternativní investiční fondy, které splňují kritéria definice fondu peněžního trhu s konstantní čistou hodnotou aktiv, postupně vybudovat rezervu k udržení čisté hodnoty aktiv. Článek 45 stanoví, že uplatňování rezervy k udržení čisté hodnoty aktiv na fondy peněžního trhu s konstantní čistou hodnotou aktiv, jejichž portfolia jsou zaměřena na dluhopisy emitované nebo zaručené členskými státy, by mělo být přezkoumáno do tří let po vstupu tohoto nařízení v platnost.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Práce na reformě fondů peněžního trhu byla úzce koordinována s orgánem ESMA. Odborníci Komise na oblast správy fondů byli v pravidelném kontaktu se svými protějšky v orgánu ESMA; a to jak v rámci operativní pracovní skupiny pro fondy peněžního trhu, tak v rámci Stálého výboru pro správu investic, který byl zřízen v rámci orgánu ESMA.

ESMA pozastavil probíhající práci v souvislosti s fondy peněžního trhu, jelikož Komise oznámila svůj záměr navrhnout právní předpisy v této oblasti, které mimo jiné zavádějí určité zásady obsažené ve stávajících pokynech Evropského výboru regulátorů trhů s cennými papíry (CESR) a orgánu ESMA k fondům peněžního trhu do právních předpisů první úrovně. K tomuto pozastavení práce došlo v situaci, kdy ESMA již zahájil práci na „alternativních metodách přidělování ratingu“. Práce v této oblasti byla zahájena s cílem nahradit úvěrové ratingy, které nástrojům peněžního trhu vydávají úvěrové ratingové agentury. ESMA tuto oblast práce pozastavil s cílem vyčkat na oficiální pověření k provedení této práce, které bude uděleno na základě navrhovaných právních předpisů. V rámci svého úsilí o zajištění sbližování v oblasti fondů peněžního trhu se již ESMA podílí na vytváření databáze týkající se postupů v oblasti dohledu a dodržování jeho stávajících pokynů.

ESMA je tedy již náležitě připraven k tomu, aby splnil pověření, které mu je uděleno v navrhovaném nařízení; veškerá tato práce byla zahájena ještě před předložením návrhu Komise týkajícího se fondů peněžního trhu.

Za této situace neurčila Komise důsledky pro rozpočet EU. Na základě výše uvedených skutečností nebudou zapotřebí žádné dodatečné finanční prostředky ani žádná dodatečná pracovní místa, aby ESMA mohl splnit úkoly, které mu budou svěřeny navrhovaným právním předpisem: vypracování alternativních metod přidělování ratingu a vytvoření databáze schválených fondů peněžního trhu. Jak bylo objasněno výše, tyto úkoly již jsou součástí zavedené práce v orgánu ESMA.

Práce týkající se stanovení operativních pravidel v oblasti fondů peněžního trhu již spadá do rozsahu stávajících povinností orgánu ESMA: v rámci svého obecného úkolu spočívajícího v dohledu a zajištění sbližování regulace v oblasti fondů SKIPCP již ESMA vyhradil lidské zdroje na vypracování politiky a nástrojů dohledu s ohledem na fondy peněžního trhu, zvláštní kategorii fondů, které jsou regulovány jako SKIPCP nebo jako alternativní investiční fondy.

V rámci tohoto úsilí vydal CESR, předchůdce orgánu ESMA, v květnu 2010 rozsáhlé pokyny k fondům peněžního trhu (CESR 10/049).

V roce 2012 provedl ESMA odborný přezkum, který si vyžádal značné zdroje, s cílem posoudit, jak členské státy uplatňují pokyny v praxi (dvanáct členských států pokyny uplatňovalo, zatímco osm pokyny do své regulační praxe nezavedlo).

V roce 2013 byly pokyny k fondům peněžního trhu doplněny o podrobnou část obsahující otázky a odpovědi.

2013/0306 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o fondech peněžního trhu

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[2],

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Fondy peněžního trhu poskytují finančním institucím, obchodním společnostem nebo vládám krátkodobé financování. Poskytováním finančních prostředků těmto subjektům přispívají fondy peněžního trhu k financování evropské ekonomiky.

(2) Na straně poptávky představují fondy peněžního trhu nástroje pro řízení krátkodobých peněžních prostředků, které zajišťují vysoký stupeň likvidity, diverzifikaci a stabilitu hodnoty investované jistiny ve spojení s tržním výnosem. Fondy peněžního trhu využívají především společnosti, které chtějí krátkodobě investovat svou přebytečnou hotovost. Fondy peněžního trhu proto představují důležitý článek spojující poptávku po krátkodobých peněžních prostředcích a jejich nabídku.

(3) Události, k nimž došlo během finanční krize, ukázaly řadu charakteristik fondů peněžního trhu, které je činí zranitelnými v případě potíží na finančních trzích, a prostřednictvím finančního systému mohou proto šířit rizika nebo je zesílit. Začínají-li ceny aktiv, do nichž fondy peněžního trhu investují, klesat, zejména v situaci obtížných podmínek na trhu, nemohou fondy peněžního fondu dodržet vždy slib týkající se okamžitého odkoupení a zachování jmenovité hodnoty podílových jednotek nebo akcií, které fond peněžního trhu vydal investorům. Tato situace může vést k masivním a náhlým žádostem o odkoupení, což může mít širší makroekonomické důsledky.

[2] Úř. věst. C , , s. .

(4) Velký objem žádostí o odkoupení nutí fondy peněžního trhu prodat určitý investiční majetek na trhu v propadu, což přispívá ke krizi likvidity. Za této situace se mohou emitenti nástrojů peněžního trhu potýkat s vážnými problémy ohledně financování, vyschne-li trh obchodních cenných papírů a jiných nástrojů peněžního trhu. Případné rozšíření nákazy na trh krátkodobého financování by poté mohlo způsobit přímé a velké problémy v oblasti financování finančních institucí, společností a vlád, a tím i ekonomiky.

(5) Správci majetku mohou s pomocí sponzorů rozhodnout o poskytnutí libovolné podpory k zachování likvidity a stability fondů peněžního trhu. Sponzoři jsou často nuceni podpořit jimi sponzorované fondy peněžního trhu v případě snižování hodnoty kvůli ohrožení dobré pověsti a obavě, že by se panika mohla rozšířit i na jiné podniky sponzora. V závislosti na velikosti fondu a tlaku vyvíjeném odkoupením může podpora sponzora dosáhnout úrovní, které přesahují snadno dostupné rezervy. Je proto důležité stanovit rámec jednotných pravidel s cílem zamezit selhání sponzora a riziku šíření nákazy na jiné subjekty, které sponzorují fondy peněžního trhu.

(6) K zachování integrity a stability vnitřního trhu prosazováním odolnějších fondů peněžního trhu a omezením kanálů pro šíření nákazy je nutné stanovit pravidla týkající se fungování fondů peněžního trhu, zejména složení portfolia těchto fondů. K zajištění toho, aby mohly fondy peněžního trhu okamžitě vyplatit investory, zejména v situaci obtížných podmínek na trhu, jsou nezbytná jednotná pravidla v celé Unii. Jednotná pravidla týkající se portfolia fondu peněžního trhu jsou nezbytná také k tomu, aby bylo zajištěno, že fondy peněžního trhu jsou s to čelit masivním a náhlým žádostem o odkoupení ze strany velké skupiny investorů.

(7) Jednotná pravidla pro fondy peněžního trhu jsou nezbytná rovněž k zajištění hladkého fungování trhu krátkodobého financování pro finanční instituce, korporátní emitenty krátkodobých dluhových nástrojů a vlády. Jsou nutná také k zajištění rovného zacházení s investory do fondů peněžního trhu a k zamezení tomu, aby investoři, kteří požádají o odkoupení později, museli čelit dalším nesnázím, je-li odkoupení dočasně pozastaveno nebo je-li fond peněžního trhu zlikvidován.

(8) Je nutné zajistit harmonizaci obezřetnostních požadavků vztahujících se na fondy peněžního trhu stanovením jasných pravidel, která fondům peněžního trhu a jejich správcům v celé Unii ukládají přímé povinnosti. To posílí stabilitu fondů peněžního trhu jako zdroje krátkodobého financování pro vlády a podnikovou sféru v celé Unii. Zajistí se tím rovněž, že fondy peněžního trhu zůstanou spolehlivým nástrojem pro uspokojování potřeb průmyslu Unie v oblasti řízení hotovosti.

(9) Pokyny k fondům peněžního trhu, které přijal Evropský výbor regulátorů trhů s cennými papíry (CESR) s cílem vytvořit minimální rovné podmínky pro fondy peněžního trhu v Unii, zavedlo do jednoho roku od jejich vstupu v platnost pouze dvanáct členských států, což prokazuje přetrvávání rozdílných vnitrostátních pravidel. Rozdílné vnitrostátní přístupy neodstraňují zranitelnost peněžních trhů Unie, jak se ukázalo během finanční krize, a nesnižují rizika šíření nákazy, čímž ohrožují fungování a stabilitu vnitřního trhu. Tato společná pravidla pro fondy peněžního trhu by proto měla zajistit vysokou úroveň ochrany investorů a měla by zabránit případným rizikům šíření nákazy v důsledku možného runu investorů na fondy peněžního trhu, případně tato rizika snížit.

(10) V případě neexistence nařízení, jež stanoví pravidla pro fondy peněžního trhu, by mohla být na vnitrostátní úrovni nadále přijímána odlišná opatření, která by neustále způsobovala významné narušení hospodářské soutěže v důsledku značných rozdílů v základních normách ochrany investorů. Rozdílné požadavky na složení portfolia, způsobilá aktiva, jejich splatnost, likviditu a diverzifikaci a rovněž na úvěrovou kvalitu emitentů nástrojů peněžního trhu vedou k rozdílným úrovním ochrany investorů kvůli různým úrovním rizika spojeného s nabídkami investic ze strany fondu peněžního trhu. Nepřijetí přísných společných pravidel vztahujících se na fondy peněžního trhu na vnitřním trhu znemožňuje jednotnou ochranu investorů a poskytuje investorům různé pobídky k odkoupení investic a k zahájení runu. Je proto nutné zamezit šíření nákazy na trh krátkodobého financování a sponzory fondů peněžního trhu, jež by významně ohrozilo stabilitu finančního trhu Unie, a to přijetím jednotného souboru pravidel.

(11) Nová pravidla pro fondy peněžního trhu úzce souvisejí se směrnicí 2009/65/ES[3] a směrnicí 2011/61/EU[4], jelikož tvoří právní rámec upravující usazování, správu a nabízení fondů peněžního trhu v Unii.

(12) V Unii mohou subjekty kolektivního investování působit jako subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), které jsou spravovány správci SKIPCP nebo investičními společnostmi, jimž je uděleno povolení podle směrnice 2009/65/ES, nebo jako alternativní investiční fondy spravované správci alternativních investičních fondů, kteří jsou povoleni nebo registrováni podle směrnice 2011/61/EU. Nová pravidla pro fondy peněžního trhu ustanovení těchto směrnic doplňují. Nová jednotná pravidla pro fondy peněžního trhu by proto měla platit navíc k pravidlům stanoveným ve směrnicích 2009/65/ES a 2011/61/EU. Současně by se mělo výslovně upustit od uplatňování řady pravidel týkajících se investičních politik SKIPCP, která jsou stanovena v kapitole VII směrnice 2009/65/ES, a v těchto nových jednotných ustanoveních o fondech peněžního trhu by měla být obsažena zvláštní produktová pravidla.

(13) Harmonizovaná pravidla by se měla vztahovat na subjekty kolektivního investování, jejichž charakteristiky odpovídají charakteristikám spojeným s fondem peněžního trhu. Pro SKIPCP a alternativní investiční fondy, které investují do krátkodobých aktiv, jako jsou nástroje peněžního trhu nebo vklady, či uzavírají reverzní repo obchody nebo určité smlouvy o derivátech, jejichž jediným účelem je zajištění proti rizikům spojeným s ostatními investicemi fondu, a které mají za cíl nabízet výnosy v souladu se sazbami peněžního trhu nebo zachovat hodnotu investice, by mělo být dodržování nových pravidel pro fondy peněžního trhu povinné.

(14) Zvláštnost fondů peněžního trhu vyplývá z kombinace aktiv, do nichž tyto fondy investují, a cílů, které sledují. Cíl týkající se nabízení výnosu v souladu se sazbami peněžního trhu a cíl týkající se zachování hodnoty investice se vzájemně nevylučují. Fond peněžního trhu může sledovat kterýkoli z těchto cílů, či oba cíle současně.

---

[3] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

[4] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

(15) Cíl spočívající v nabízení výnosů v souladu se sazbami peněžního trhu je třeba chápat v širokém smyslu. Očekávaný výnos nemusí být v naprostém souladu se sazbami EONIA, LIBOR, EURIBOR či jinou příslušnou sazbou peněžního trhu. Cíl předčit sazbu peněžního trhu o malé rozpětí by se neměl považovat za cíl, který SKIPCP nebo alternativní investiční fond vyjímá z oblasti působnosti nových jednotných pravidel.

(16) Cíl týkající se zachování hodnoty investice by se neměl chápat jako kapitálová záruka poskytnutá fondem. Je třeba jej chápat jako cíl, který se SKIPCP nebo alternativní investiční fond snaží sledovat. Snížení hodnoty investic by nemělo znamenat, že subjekt kolektivního investování změnil svůj cíl týkající se zachování hodnoty investice.

(17) Je důležité, aby byly SKIPCP a alternativní investiční fondy, které mají charakteristiky fondů peněžního trhu, jako tyto fondy identifikovány a aby byla specificky ověřena jejich schopnost průběžně dodržovat nová jednotná pravidla pro fondy peněžního trhu. Za tímto účelem by měly příslušné orgány fondům peněžního trhu udělovat povolení. U SKIPCP by mělo být udělení povolení jako fondu peněžního trhu součástí udělení povolení SKIPCP v souladu s harmonizovanými postupy stanovenými ve směrnici 2009/65/ES. U alternativních investičních fondů, na něž se podle směrnice 2011/61/EU nevztahují harmonizované postupy pro udělení povolení a dohled, je nutné stanovit společná základní pravidla pro udělení povolení, která odrážejí existující harmonizovaná pravidla pro SKIPCP. Tyto postupy by měly zajistit, aby správcem alternativního investičního fondu, jenž je povolen jako fond peněžního trhu, byl správce alternativního investičního fondu povolený v souladu se směrnicí 2011/61/EU.

(18) S cílem zajistit, aby všechny subjekty kolektivního investování, které mají charakteristiky fondu peněžního trhu, podléhaly novým společným pravidlům pro fondy peněžního trhu, je nutné zakázat používání označení „fond peněžního trhu“ či jakéhokoli jiného pojmu, který naznačuje, že subjekt kolektivního investování má charakteristiky fondu peněžního trhu, není-li dodrženo toto nařízení. Aby se zamezilo obcházení pravidel pro fondy peněžního trhu, měly by příslušné orgány sledovat tržní praktiky subjektů kolektivního investování, které jsou usazeny nebo nabízeny v jejich jurisdikci, a ověřovat, zda nezneužívají označení „fond peněžního trhu“ nebo nenaznačují, že jsou fondem peněžního trhu, aniž by dodržovaly nový právní rámec.

(19) Nová pravidla pro fondy peněžního trhu by měla navazovat na stávající právní rámec vytvořený směrnicí 2009/65/ES a směrnicí 2011/61/EU a akty přijatými k jejich provedení. Produktová pravidla pro fondy peněžního trhu by proto měla platit navíc k produktovým pravidlům, která byla stanovena ve stávajících právních předpisech Unie, pokud od jejich používání nebylo výslovně upuštěno. Pravidla týkající se řízení a propagace obsažená ve stávajícím rámci by se měla na fondy peněžního trhu vztahovat s přihlédnutím k tomu, zda jsou SKIPCP nebo alternativními investičními fondy. Stejně tak by se měla na přeshraniční činnosti fondů peněžního trhu odpovídajícím způsobem uplatňovat pravidla týkající se přeshraničního poskytování služeb a svobody usazování stanovená ve směrnicích 2009/65/ES a 2011/61/EU.

(20) Jelikož SKIPCP a alternativní investiční fondy mohou mít různé právní formy, které jim vždy neudělují právní subjektivitu, mělo by se mít za to, že se ustanovení, která vyžadují, aby fondy peněžního trhu přijaly určitá opatření, vztahují na správce fondu peněžního trhu v případech, je-li fond peněžního trhu zřízen jako SKIPCP nebo

alternativní investiční fond, který nemůže sám jednat, jelikož nemá vlastní právní subjektivitu.

(21) Pravidla týkající se portfolia fondů peněžního trhu budou vyžadovat jednoznačné určení kategorií aktiv, která by měla být způsobilá pro investice fondů peněžního trhu, a podmínek, za nichž jsou tato aktiva způsobilá. K zajištění integrity fondů peněžního trhu je rovněž vhodné zakázat, aby se fond peněžního trhu účastnil určitých finančních transakcí, které by ohrozily jeho investiční strategii a cíle.

(22) Nástroji peněžního trhu jsou převoditelné nástroje, s nimiž se běžně obchoduje na peněžním trhu, jako například státní a komunální pokladniční poukázky, depozitní certifikáty, obchodní cenné papíry, bankovní akcepty nebo střednědobé či krátkodobé směnky. Pro investice fondů peněžního trhu by měly být způsobilé pouze tehdy, pokud dodržují limity splatnosti a fondy peněžního trhu je považují za nástroje s vysokou úvěrovou kvalitou.

(23) Obchodní cenné papíry zajištěné aktivy by měly být považovány za způsobilé nástroje peněžního trhu, pokud splňují dodatečné požadavky. Protože byly některé sekuritizace během krize obzvlášť nestabilní, je nezbytné stanovit pro podkladová aktiva limity splatnosti a kvalitativní kritéria. Ne všechny kategorie podkladových aktiv by měly být způsobilé, jelikož některé z nich byly vystaveny nestabilitě ve větší míře, než jiné. Z tohoto důvodu by podkladová aktiva měla být složena výlučně z krátkodobých dluhových nástrojů emitovaných podniky v rámci jejich podnikatelské činnosti, jako jsou obchodní pohledávky. Nástroje, jako jsou půjčky a úvěry na automobily, úvěry na zařízení, spotřebitelské úvěry, hypoteční úvěry na nemovitosti, pohledávky z kreditních karet nebo jakýkoli jiný typ nástroje spojeného s nákupem nebo financováním služeb nebo zboží spotřebiteli, by neměly být způsobilé. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy by měl být pověřen vypracováním návrhu regulačních technických norem, jež se předloží Komisi ke schválení, týkajících se podmínek a okolností, za nichž se má za to, že pokladová expozice nebo skupina expozic sestává výlučně z korporátních dluhopisů, a podmínek a číselných prahových hodnot určujících, kdy mají korporátní dluhopisy vysokou úvěrovou kvalitu a jsou likvidní.

(24) Fond peněžního trhu by měl mít možnost investovat do vkladů, je-li schopen peněžní prostředky kdykoli vybrat. Skutečná možnost výběru peněžních prostředků je narušena, jsou-li sankce spojené s předčasným výběrem tak vysoké, že převyšují úroky narostlé před výběrem prostředků. Z tohoto důvodu by měl fond peněžního trhu věnovat náležitou pozornost tomu, aby neukládal peněžní prostředky u úvěrové instituce, která vyžaduje nadprůměrné sankce, nebo aby neukládal peněžní prostředky na příliš dlouhou dobu, má-li to za následek příliš vysoké sankce.

(25) Derivátové finanční nástroje, které jsou způsobilé pro investice fondu peněžního trhu, by měly sloužit pouze k zajištění proti úrokovému a měnovému riziku a měly by mít jako podkladový nástroj úrokové sazby, směnné kurzy nebo indexy představující tyto kategorie. Použití derivátů k jinému účelu nebo s jinými podkladovými aktivy by mělo být zakázáno. Deriváty by se měly používat pouze jako doplněk strategie fondu, nikoli jako hlavní nástroj k dosažení jeho cílů. Pokud fond peněžního trhu investuje do aktiv denominovaných v jiné měně, než je měna fondu, očekává se, že správce fondu celou expozici vůči měnovému riziku zajistí, a to i prostřednictvím derivátů.

(26) Reverzní repo obchody mohou fondy peněžního trhu využívat jako prostředek k investování přebytečné hotovosti na velmi krátkou dobu, je-li pozice plně zajištěna. Na ochranu zájmů investorů je nutné zajistit, aby bylo zajištění poskytnuté v rámci reverzních repo obchodů vysoce kvalitní. Fondy peněžního trhu by neměly používat žádné jiné techniky efektivní správy portfolia, včetně zapůjčení a zapůjčení si cenných papírů, jelikož to by pravděpodobně mělo dopad na dosažení investičních cílů fondu peněžního trhu.

(27) Aby se omezilo podstupování rizika ze strany fondů peněžního trhu, je nezbytné snížit riziko selhání protistrany tím, že se na portfolio fondů peněžního trhu budou vztahovat jednoznačné požadavky na diverzifikaci. Za tímto účelem je rovněž nezbytné, aby byly reverzní repo obchody plně zajištěny a aby v zájmu snížení provozního rizika nemohlo na jednu protistranu reverzního repo obchodu připadat více než 20 % aktiv fondu peněžního trhu. Na veškeré mimoburzovní (OTC) deriváty by se mělo vztahovat nařízení (EU) č. 648/2012[5].

(28) Z důvodů obezřetnosti a s cílem předejít vykonávání významného vlivu na řízení emitenta ze strany fondu peněžního trhu je nezbytné zamezit nadměrné koncentraci investic fondu peněžního trhu do nástrojů emitovaných stejným emitentem.

(29) Fondy peněžního trhu by měly mít povinnost investovat do vysoce kvalitních způsobilých aktiv. Fondy peněžního trhu by proto měly mít obezřetný a důkladný postup interního hodnocení k určení úvěrové kvality nástrojů peněžního trhu, do nichž hodlají investovat. V souladu s právními předpisy Unie, které omezují přílišné spoléhání na úvěrové ratingy, je důležité, aby se fondy peněžního trhu při posuzování kvality způsobilých aktiv nespoléhaly mechanicky na ratingy vydávané ratingovými agenturami. Za tímto účelem by měl fond peněžního trhu zavést interní ratingový systém založený na harmonizované ratingové stupnici a postupu interního hodnocení.

(30) Aby se zamezilo tomu, že správci fondů peněžního trhu používají při posuzování úvěrového rizika nástroje peněžního trhu různá hodnotící kritéria, a tudíž témuž nástroji přidělují různé rizikové charakteristiky, je nezbytné, aby správci používali stejná kritéria. Za tímto účelem by měla být ratingová kritéria přesně definována a harmonizována. K příkladům interních ratingových kritérií patří kvantitativní měřítka týkající se emitenta nástroje, jako jsou finanční ukazatele, dynamika rozvahy, vývoj ziskovosti, která jsou posouzena a srovnána s příslušnými údaji protějšků a skupin v odvětví; kvalitativní měřítka týkající se emitenta nástroje, jako je efektivita řízení, strategie společnosti, které jsou analyzovány s cílem určit, zda celková strategie emitenta není na překážku jeho budoucí úvěrové kvalitě. Nejvyšší interní ratingy by měly odrážet skutečnost, že úvěruschopnost emitenta nástrojů je po celou dobu zachována na nejvyšších možných úrovních.

(31) Za účelem rozvoje transparentního a soudržného interního ratingového systému by měl správce zdokumentovat postupy používané při interním hodnocení. To by mělo zajistit, aby byl při tomto postupu dodržován jednoznačný soubor pravidel, která lze sledovat, a aby byly používané metody na vyžádání sděleny zúčastněným stranám, které o to projeví zájem.

[5] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

(32) K snížení rizika spojeného s portfoliem fondu peněžního trhu je důležité stanovit limity splatnosti, a to stanovením maximálně přípustné vážené průměrné splatnosti a vážené průměrné životnosti.

(33) Vážená průměrná splatnost se používá k měření citlivosti fondu peněžního trhu na měnící se úrokové sazby na peněžním trhu. Při určování vážené průměrné splatnosti by správci měli vzít v úvahu dopad derivátových finančních nástrojů, vkladů a reverzních repo obchodů a zvážit jejich účinek na úrokové riziko fondu peněžního trhu. Jestliže fond peněžního trhu uzavře swapovou transakci s cílem získat expozici vůči nástroji s pevnou úrokovou sazbou místo nástroje s pohyblivou úrokovou sazbou, mělo by se to vzít při určování vážené průměrné splatnosti v úvahu.

(34) Vážená průměrná životnost se používá k měření úvěrového rizika, jelikož čím delší je období do splacení jistiny, tím vyšší je úvěrové riziko. Vážená průměrná životnost se používá rovněž k omezení rizika likvidity. Na rozdíl od výpočtu vážené průměrné splatnosti neumožňuje výpočet vážené průměrné životnosti cenných papírů s pohyblivou úrokovou sazbou a strukturovaných finančních nástrojů použití časového období zbývajícího do dalšího nastavení úrokové sazby a namísto toho používá pouze stanovenou konečnou splatnost cenného papíru. Splatností používanou při výpočtu vážené průměrné životnosti je zbytková splatnost do závazného data odkoupení, jelikož to je jediné datum, s ohledem na nějž má správcovská společnost jistotu, že nástroj bude splacen. Při výpočtu vážené průměrné životnosti nelze vzít v úvahu vlastnosti nástroje, jako možnost odkoupení ke stanoveným datům, tzv. prodejní opce.

(35) K posílení schopnosti fondů peněžního trhu čelit odkoupení a zamezit likvidaci aktiv fondů peněžního trhu za velmi sníženou hodnotu by měly fondy peněžního trhu neustále držet minimální množství likvidních aktiv splatných do jednoho dne nebo do jednoho týdne. Za účelem výpočtu podílu aktiv splatných do jednoho dne a jednoho týdne by se mělo použít závazné datum odkoupení aktiva. V úvahu lze vzít možnost správce ukončit smlouvu v krátké lhůtě. Pokud má být například reverzní repo obchod ukončen po oznámení s jednodenním předstihem, měl by se považovat za aktivum splatné do jednoho dne. Má-li správce možnost vybrat peněžní prostředky z vkladového účtu po oznámení s jednodenním předstihem, lze to považovat za aktivum splatné do jednoho dne.

(36) Vzhledem k tomu, že fondy peněžního trhu mohou investovat do aktiv s různým rozsahem splatnosti, měli by mít investoři možnost rozlišovat mezi různými kategoriemi fondů peněžního trhu. Fondy peněžního trhu by proto měly být označeny buď jako krátkodobý fond peněžního trhu, nebo jako standardní fond peněžního trhu. Cílem krátkodobých fondů peněžního trhu je nabízet výnosy se sazbou peněžního trhu a zároveň investorům zajistit maximální možnou míru bezpečí. S krátkou váženou průměrnou splatností a váženou průměrnou životností je riziko durace a úvěrové riziko krátkodobých fondů peněžního trhu udržováno na nízké úrovni.

(37) Cílem standardních fondů peněžního trhu je nabízet výnosy, které jsou mírně vyšší než výnosy na peněžním trhu, a proto tyto fondy investují do aktiv, která mají delší splatnost. K dosažení tohoto lepšího výsledku by tato kategorie fondů peněžního trhu měla mít možnost používat rozšířené limity u rizika spojeného s portfoliem, jako je vážená průměrná splatnost a vážená průměrná životnost.

(38) Podle pravidel stanovených v článku 84 směrnice 2009/65/ES mohou správci SKIPCP, které jsou fondem peněžního trhu, ve výjimečných případech dočasně pozastavit odkoupení, pokud to vyžadují okolnosti. Podle pravidel stanovených v článku 16 směrnice 2011/61/EU a v článku 47 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 231/2013[6], mohou správci alternativních investičních fondů, které jsou fondem peněžního trhu, použít zvláštní opatření s cílem vypořádat se s náhlou nelikvidností aktiv fondu.

(39) Je důležité, aby řízení rizik fondů peněžního trhu nebylo zkresleno krátkodobými rozhodnutími, která jsou ovlivněna případným ratingem fondu peněžního trhu. Proto je nezbytné fondu peněžního trhu nebo jeho správci zakázat, aby požádal úvěrovou ratingovou agenturu o rating fondu, aby tento externí rating nebyl používán k marketingovým účelům. Fond peněžního trhu nebo jeho správce by měl rovněž upustit od používání alternativních metod k získání ratingu fondu peněžního trhu. Pokud bude fondu peněžního trhu přidělen externí rating buď z podnětu ratingové agentury nebo na základě žádosti třetí strany, která není závislá na fondu peněžního trhu ani jeho správci a nejedná jejich jménem, měl by se správce fondu peněžního trhu zdržet používání kritérií, která budou s tímto externím ratingem spojena. K zajištění řádného řízení likvidity je nezbytné, aby fondy peněžního trhu vypracovaly náležité politiky a postupy za účelem poznání svých investorů. Politiky, které musí správce fondu zavést, by měly pomoci porozumět investorské základně fondu peněžního trhu, aby bylo možno předvídat velká odkoupení. Aby se zamezilo tomu, že bude fond peněžního trhu čelit náhlým masovým odkoupením, je nutno věnovat obzvláštní pozornost velkým investorům, na něž připadá významná část aktiv fondu, jako v případě jednoho investora, na nějž připadá větší podíl, než je množství aktiv splatných do jednoho dne. V tomto případě by měl fond peněžního trhu zvýšit podíl aktiv splatných do jednoho dne tak, aby odpovídal podílu tohoto investora. Správce by měl pokud možno ověřovat totožnost investorů, a to i v případě, že jsou zastoupeni prostřednictvím sběrných účtů, portálu či jiného nepřímého kupujícího.

(40) V rámci obezřetného řízení rizik by měly fondy peněžního trhu pravidelně provádět zátěžové testy. Očekává se, že správci fondů peněžního trhu budou jednat s cílem posílit stabilitu fondu peněžního trhu, naznačují-li výsledky zátěžových testů zranitelnost.

(41) K vyjádření skutečné hodnoty aktiv by mělo být upřednostňovanou metodou oceňování aktiv fondů peněžního trhu oceňování podle tržní hodnoty. Nemělo by být povoleno, aby správci používali metodu oceňování podle modelu, pokud tržní ocenění zajišťuje spolehlivou hodnotu aktiv, jelikož metoda oceňování podle modelu obvykle poskytuje méně přesné ocenění. Aktiva jako státní a komunální pokladniční poukázky a střednědobé nebo krátkodobé směnky patří obvykle k aktivům, u nichž se očekává, že mají spolehlivé tržní ocenění. Při oceňování obchodních cenných papírů nebo depozitních certifikátů by měl správce ověřit, zda sekundární trh poskytuje přesnou cenu. Rovněž cena za odkoupení nabídnutá emitentem by se měla považovat za cenu, která představuje náležitý odhad hodnoty obchodního cenného papíru. Ve všech ostatních případech by měl správce hodnotu odhadnout, například pomocí tržních údajů, jako jsou výnosy u srovnatelných emisí a srovnatelných emitentů.

---

[6] Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 231/2013 ze dne 19. prosince 2012, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU, pokud jde o výjimky, obecné podmínky provozování činnosti, depozitáře, pákový efekt, transparentnost a dohled (Úř. věst. L 83, 22.3.2013, s. 1).

(42) Fondy peněžního trhu s konstantní čistou hodnotou aktiv (dále jen „fondy s konstantní čistou hodnotou aktiv“) mají za cíl zachovat kapitál investice a současně zajistit vysokou míru likvidity. Při rozdělování zisku investorům má většina těchto fondů čistou hodnotu aktiv na podílovou jednotku nebo akcii stanovenou například ve výši 1 EUR, USD nebo GBP. Ostatní fondy kumulují příjem v čisté hodnotě aktiv fondu, přičemž zachovávají vnitřní hodnotu aktiv v konstantní výši.

(43) K zohlednění specifik fondů s konstantní čistou hodnotou aktiv je nezbytné, aby mohly tyto fondy používat ke stanovení konstantní čisté hodnoty aktiv na podílovou jednotku nebo akcii rovněž účetní metodu založenou na zůstatkové hodnotě. Aby však bylo zajištěno nepřetržité sledování rozdílu mezi konstantní čistou hodnotou aktiv na akcii nebo podílovou jednotku a čistou hodnotou aktiv na podílovou jednotku nebo akcii, měl by fond s konstantní čistou hodnotou aktiv vypočítávat hodnotu svých aktiv rovněž na základě metody oceňování podle tržní hodnoty nebo oceňování podle modelu.

(44) Jelikož by fond peněžního trhu měl zveřejňovat čistou hodnotu aktiv, která odráží veškeré změny hodnoty jeho aktiv, měla by být zveřejněná čistá hodnota aktiv zaokrouhlena maximálně na nejbližší bazický bod nebo jeho ekvivalent. Je-li proto čistá hodnota aktiv zveřejněna v určité měně, například 1 EUR, měla by být mezní změna hodnoty provedena při každém pohybu o 0,0001 EUR. V případě čisté hodnoty aktiv ve výši 100 EUR by měla být mezní změna provedena při každém pohybu o 0,01 EUR. Pouze je-li fond peněžního trhu fondem s konstantní čistou hodnotou aktiv, může zveřejnit cenu, která nesleduje zcela změny hodnoty jeho aktiv. Čistá hodnota aktiv pak může být v případě čisté hodnoty aktiv ve výši 1 EUR zaokrouhlena na nejbližší cent (každý pohyb o 0,01 EUR).

(45) Aby mohl fond s konstantní čistou hodnotou aktiv absorbovat každodenní výkyvy v hodnotě svých aktiv a nabízet konstantní čistou hodnotu aktiv na podílovou jednotku nebo akcii, měl by mít tento fond neustále rezervu k udržení čisté hodnoty aktiv, která činí nejméně 3 % jeho aktiv. Rezerva k udržení čisté hodnoty aktiv by měla sloužit jako absorpční mechanismus k zachování konstantní čisté hodnoty aktiv. Veškeré rozdíly mezi konstantní čistou hodnotou aktiv na podílovou jednotku nebo akcii a čistou hodnotou aktiv na podílovou jednotku nebo akcii by měly být vyrovnány pomocí rezervy k udržení čisté hodnoty aktiv. V situaci obtížných podmínek na trhu, kdy se rozdíly mohou rychle zvýšit, by měl určitý postup zajistit, že je zahrnut celý řetězec řízení. Tento postup eskalace by měl vrcholovému vedení umožnit rychle přijmout nápravná opatření.

(46) Jelikož fond s konstantní čistou hodnotou aktiv, který neudržuje rezervu k udržení čisté hodnoty aktiv na požadované úrovni, není schopen zachovat konstantní čistou hodnotu aktiv na podílovou jednotku nebo akcii, mělo by se vyžadovat, aby čistá hodnota aktiv kolísala a aby přestal působit jako fond s konstantní čistou hodnotou aktiv. Pokud proto zůstává navzdory použití postupu eskalace výše rezervy k udržení čisté hodnoty aktiv po dobu jednoho měsíce pod požadovanými 3 % o 10 bazických bodů, měl by se fond s konstantní čistou hodnotou aktiv automaticky přeměnit na fond peněžního trhu, který nemůže používat účetní metodu založenou na zůstatkové hodnotě ani zaokrouhlování na nejbližší procentní bod. Jestliže má příslušný orgán před uplynutím měsíčního období pro doplnění rezervy oprávněné důvody, které prokazují neschopnost fondu s konstantní čistou hodnotou aktiv rezervu doplnit, měl by mít pravomoc přeměnit fond s konstantní čistou hodnotou aktiv na jiný fond

peněžního trhu než fond s konstantní čistou hodnotou aktiv. Rezerva k udržení čisté hodnoty aktiv je jediným nástrojem, jehož prostřednictvím lze fondu s konstantní čistou hodnotou aktiv poskytnout externí podporu.

(47) Externí podpora poskytnutá jinému fondu peněžního trhu než fondu s konstantní čistou hodnotou aktiv s úmyslem zajistit likviditu či stabilitu fondu peněžního trhu nebo která má takovéto účinky *de facto*, zvyšuje riziko šíření nákazy mezi oblastí fondů peněžního trhu a zbytkem finančního odvětví. Třetí strany poskytující tuto podporu mají zájem tak učinit kvůli tomu, že mají ekonomický zájem na správcovské společnosti spravující fond peněžního trhu nebo chtějí zamezit případnému poškození dobré pověsti, pokud by bylo jejich jméno spojováno se selháním fondu peněžního trhu. Jelikož se tyto třetí strany výslovně nezavazují k poskytnutí nebo zaručení podpory, není jisté, zda bude tato podpora poskytnuta, bude-li ji fond peněžního trhu potřebovat. Za této situace přispívá fakultativní povaha sponzorské podpory k nejistotě účastníků trhu ohledně toho, kdo ponese ztráty fondu peněžního trhu, pokud k nim dojde. Tato nejistota pravděpodobně činí fondy peněžního trhu ještě zranitelnějšími vůči runu v obdobích finanční nestability, kdy jsou výraznější širší finanční rizika a kdy panují obavy ohledně finančního zdraví sponzorů a jejich schopnosti poskytnout podporu přidruženým fondům peněžního trhu. Z těchto důvodů by se fondy peněžního trhu neměly spoléhat na externí podporu k zachování likvidity a stability čisté hodnoty aktiv na podílovou jednotku nebo akcii, pokud příslušný orgán fondu peněžního trhu externí podporu výslovně nepovolil za účelem zachování stability finančních trhů.

(48) Investoři by před tím, než investují do fondu peněžního trhu, měli být jednoznačně informováni o tom, zda je fond peněžního trhu krátkodobým či standardním fondem a zda je fondem s konstantní čistou hodnotou aktiv, či nikoli. Aby se zamezilo nesprávným očekáváním ze strany investora, musí být v jakémkoli propagačním dokumentu rovněž jednoznačně uvedeno, že fondy peněžního trhu nejsou zaručeným investičním nástrojem. Fondy s konstantní čistou hodnotou aktiv by měly investorům srozumitelně vysvětlit mechanismus rezervy, který používají k zachování konstantní čisté hodnoty aktiv na podílovou jednotku nebo akcii.

(49) Aby bylo zajištěno, že příslušné orgány jsou schopny odhalit a sledovat rizika na trhu fondů peněžního trhu a na tato rizika reagovat, měly by fondy peněžního trhu podávat svým příslušným orgánům zprávy obsahující podrobný seznam informací, a to navíc ke zprávám, které se již vyžadují podle směrnic 2009/65/ES nebo 2011/61/EU. Příslušné orgány by měly tyto údaje shromažďovat v celé EU jednotným způsobem za účelem získání poznatků o hlavním vývoji na trhu fondů peněžního trhu. K usnadnění společné analýzy možných dopadů trhu fondů peněžního trhu v Unii by tyto údaje měly být předány Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy (ESMA), který by měl pro fondy peněžního trhu vytvořit centrální databázi.

(50) Příslušný orgán fondu peněžního trhu by měl ověřit, zda je fond peněžního trhu schopen průběžně dodržovat toto nařízení. Jelikož příslušným orgánům jsou již svěřeny rozsáhlé pravomoci na základě směrnic 2009/65/ES a 2011/61/EU, je nezbytné, aby byly tyto pravomoci rozšířeny tak, aby je bylo možno uplatňovat i s ohledem na nová společná pravidla pro fondy peněžního trhu. Příslušné orgány pro SKIPCP nebo alternativní investiční fondy by měly rovněž ověřit dodržování pravidel ze strany všech subjektů kolektivního investování, které mají charakteristiky fondů peněžního trhu a které již existují v době vstupu tohoto nařízení v platnost.

(51) Komise by měla přijmout akty v přenesené pravomoci v oblasti postupu interního hodnocení podle článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni.

(52) Komise by měla být zmocněna rovněž k přijetí prováděcích technických norem prostřednictvím prováděcích aktů v souladu s článkem 291 Smlouvy o fungování EU a v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010[7]. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy by měl být pověřen vypracováním návrhu prováděcích technických norem týkajících se vzoru zprávy s informacemi o fondech peněžního trhu, která je určena příslušným orgánům, za účelem jejich předložení Komisi.

(53) Evropský orgán pro cenné papíry a trhy by měl být schopen vykonávat veškeré pravomoci svěřené podle směrnic 2009/65/ES a 2011/61/EU i s ohledem na toto nařízení. Tento orgán je pověřen rovněž vypracováním návrhu regulačních a prováděcích technických norem.

(54) Je nezbytné přezkoumat toto nařízení, aby se posoudila vhodnost osvobození některých fondů peněžního trhu s konstantní čistou hodnotou aktiv, jejichž investiční portfolia jsou zaměřena na dluhopisy emitované členskými státy, od požadavku na vytvoření kapitálové rezervy ve výši alespoň 3 % celkové hodnoty aktiv fondu peněžního trhu s konstantní čistou hodnotou aktiv. V průběhu tří let po vstupu tohoto nařízení v platnost by proto Komise měla analyzovat zkušenosti získané uplatňováním tohoto nařízení a dopady různých ekonomických aspektů spojených s fondy peněžního trhu. Dluhopisy emitované nebo zaručené členskými státy představují zvláštní kategorii investice se specifickými vlastnostmi, pokud jde o kredit a likviditu. Státní dluhopisy navíc mají zásadní roli ve financování členských států. Komise by měla vyhodnotit vývoj trhu se státními dluhopisy emitovanými nebo zaručenými členskými státy a možnost vytvoření zvláštního rámce pro fondy peněžního trhu, jejichž investiční politika se na tento druh dluhopisů zaměřuje.

(55) Nová jednotná pravidla týkající se fondů peněžního trhu by měla být v souladu s ustanoveními směrnice 95/46/ES[8] a s nařízením (ES) č. 45/2001[9].

(56) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž zajištění jednotných obezřetnostních požadavků, které se vztahují na fondy peněžního trhu v celé Unii, při současném plném zohlednění potřeby vyvážit bezpečnost a spolehlivost fondů peněžního trhu s účinným fungováním peněžních trhů a náklady různých zúčastněných stran, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu jejich rozsahu a účinků lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

---

7 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

8 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

9 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

(57) Nová jednotná pravidla pro fondy peněžního trhu dodržují základní práva a ctí zásady uznávané Listinou základních práv Evropské unie, zejména ochranu spotřebitele, svobodu podnikání a ochranu osobních údajů. Nová jednotná pravidla pro fondy peněžního trhu by se měla uplatňovat v souladu s těmito právy a zásadami,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Kapitola I
Obecná ustanovení

Článek 1
Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví pravidla týkající se finančních nástrojů, které jsou způsobilé pro investice fondu peněžního trhu, jeho portfolia a oceňování a požadavky na podávání zpráv ve vztahu k fondu peněžního trhu, který je usazen, spravován nebo nabízen v Unii.

   Toto nařízení se vztahuje na subjekty kolektivního investování, které potřebují povolení jako SKIPCP podle směrnice 2009/65/ES nebo které jsou alternativními investičními fondy podle směrnice 2011/61/EU, investují do krátkodobých aktiv a jako zvláštní nebo kumulativní cíle mají nabízení výnosů v souladu se sazbami peněžního trhu nebo zachování hodnoty investice.

2. Členské státy nesmí v oblasti, na niž se vztahuje toto nařízení, přidat žádné další požadavky.

Článek 2
Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

(1) „krátkodobými aktivy“ se rozumí finanční aktiva se zbytkovou splatností nepřesahující dva roky;

(2) „nástroji peněžního trhu“ se rozumí nástroje peněžního trhu podle definice v čl. 2 odst. 1 písm. o) směrnice 2009/65/ES;

(3) „převoditelnými cennými papíry“ se rozumí převoditelné cenné papíry definované v čl. 2 odst. 1 písm. n) směrnice 2009/65/ES;

(4) „repo obchodem“ se rozumí obchod, při němž jedna strana převádí cenné papíry nebo právní nároky na cenné papíry na protistranu, a to se závazkem odkoupení těchto cenných papírů za stanovenou cenu a k budoucímu datu, které je určeno nebo které má být určeno;

(5) „reverzním repo obchodem“ se rozumí obchod, při němž jedna strana obdrží cenné papíry nebo právní nároky na cenné papíry od protistrany, a to se závazkem zpětného

odprodeje těchto cenných papírů za stanovenou cenu a k budoucímu datu, které je určeno nebo které má být určeno;

(6) „zapůjčením cenných papírů“ a „zapůjčením si cenných papírů“ se rozumí transakce, jimiž instituce nebo její protistrana převádí cenné papíry a tento převod je spojen se závazkem vypůjčitele vrátit k určitému budoucímu datu nebo na požádání převodce cenné papíry stejné hodnoty, přičemž u instituce převádějící cenné papíry jde o zapůjčení cenných papírů a u instituce, na kterou jsou cenné papíry převedeny, jde o zapůjčení si cenných papírů;

(7) „sekuritizací“ se rozumí sekuritizace, jak je definována v čl. 4 odst. 1 bodě 61 nařízení č. 575/2013[10];

(8) „korporátními dluhopisy“ se rozumějí dluhové nástroje emitované podnikem, který fakticky produkuje zboží nebo nefinanční služby nebo s nimi obchoduje;

(9) „oceňováním podle tržní hodnoty“ se rozumí ocenění pozic uskutečňované pomocí uzavíracích cen, které jsou snadno k dispozici a které jsou získávány z nezávislých zdrojů, včetně burzovních cen, cen z obrazovek či kotace od několika renomovaných nezávislých makléřů;

(10) „oceňováním podle modelu“ se rozumí ocenění, které musí být stanoveno prostřednictvím srovnávacího standardu, extrapolováno či jinak vypočítáno z jednoho nebo více tržních vstupů;

(11) „metodou založenou na zůstatkové hodnotě“ se rozumí metoda oceňování, která bere v úvahu pořizovací cenu aktiva a upravuje tuto hodnotu o odpisy prémií (nebo slev) do doby splatnosti;

(12) „fondem peněžního trhu s konstantní čistou hodnotou aktiv“ (dále jen „fond s konstantní čistou hodnotou aktiv“) se rozumí fond peněžního trhu, který zachovává neměnnou čistou hodnotu aktiv na podílovou jednotku nebo akcii, přičemž příjem ve fondu narůstá každý den, nebo může být vyplacen investorovi a aktiva jsou obvykle oceňována metodou založenou na zůstatkové hodnotě nebo je čistá hodnota aktiv zaokrouhlena na nejbližší procentní bod či jeho ekvivalent v měnové jednotce;

(13) „krátkodobým fondem peněžního trhu“ se rozumí fond peněžního trhu, který investuje do způsobilých nástrojů peněžního trhu uvedených v čl. 9 odst. 1;

(14) „standardním fondem peněžního trhu“ se rozumí fond peněžního trhu, který investuje do způsobilých nástrojů peněžního trhu uvedených v čl. 9 odst. 1 a 2;

(15) „úvěrovou institucí“ se rozumí úvěrová instituce podle definice v čl. 4 odst. 1 nařízení č. 575/2013;

(16) „příslušným orgánem fondu peněžního trhu“ se rozumí:

a) v případě SKIPCP příslušný orgán domovského členského státu SKIPCP určený v souladu s článkem 97 směrnice 2009/65/ES;

[10] Nařízení Evropského parlamentu (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012, Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1.

b) v případě unijního alternativního investičního fondu příslušný orgán domovského členského státu alternativního investičního fondu, jak je definován v čl. 4 odst. 1 písm. p) směrnice 2011/61/EU;

c) v případě mimounijního alternativního investičního fondu:

i) příslušný orgán členského státu, v němž je mimounijní alternativní investiční fond nabízen v Unii bez pasu;

ii) příslušný orgán unijního správce alternativního investičního fondu, který spravuje mimounijní alternativní investiční fond, je-li tento fond nabízen v EU s pasem, nebo není-li v Unii nabízen;

iii) příslušný orgán referenčního členského státu, není-li mimounijní alternativní investiční fond spravován unijním správcem a je-li v Unii nabízen s pasem;

(17) „domovským členským státem fondu peněžního trhu“ se rozumí členský stát, v němž je fond peněžního trhu povolen;

(18) „váženou průměrnou splatností“ se rozumí průměrná doba do závazné splatnosti (nebo doba zbývající do dalšího data nastavení úrokové sazby na sazbu peněžního trhu, je-li kratší) všech podkladových aktiv ve fondu, která odráží relativní podíl v každém aktivu;

(19) „váženou průměrnou životností“ se rozumí průměrná doba do závazné splatnosti všech podkladových aktiv ve fondu, která odráží relativní podíl v každém aktivu;

(20) „závaznou splatností“ se rozumí datum, k němuž má být v plné výši splacena jistina cenného papíru a s ohledem na nějž neexistuje žádná možnost volby;

(21) „zbytkovou splatností“ se rozumí doba do závazné splatnosti;

(22) „krátkým prodejem“ se rozumí nekrytý prodej nástrojů peněžního trhu.

Článek 3
Povolování fondů peněžního trhu

1. Subjekt kolektivního investování nesmí být usazen, nabízen nebo spravován v Unii jako fond peněžního trhu, pokud mu nebylo uděleno povolení v souladu s tímto nařízením.

Toto povolení je platné ve všech členských státech.

2. Subjekt kolektivního investování, který potřebuje povolení jako SKIPCP podle směrnice 2009/65/ES, se povolí jako fond peněžního trhu v rámci postupu pro udělení povolení podle směrnice 2009/65/ES.

3. Subjekt kolektivního investování, který je alternativním investičním fondem, se povolí jako fond peněžního trhu v rámci postupu pro udělení povolení uvedeného v článku 4.

4. Subjekt kolektivního investování nesmí být povolen jako fond peněžního trhu, pokud se příslušný orgán fondu peněžního trhu nepřesvědčí, že dotyčný fond bude schopen splnit veškeré požadavky tohoto nařízení.

5. Za účelem udělení povolení předloží fond peněžního trhu svému příslušnému orgánu tyto dokumenty:

   a) statut fondu nebo zakládací dokumenty;

   b) údaje o totožnosti správce;

   c) údaje o totožnosti depozitáře;

   d) popis fondů peněžního trhu nabízených investorům nebo jakékoli informace o nich;

   e) popis opatření a postupů nezbytných ke splnění požadavků uvedených v kapitolách II až VII nebo jakékoli informace o nich;

   f) jakékoli jiné informace nebo dokumenty požadované příslušným orgánem fondu peněžního trhu k ověření splnění požadavků tohoto nařízení.

6. O povoleních vydaných či odejmutých podle tohoto nařízení informují příslušné orgány čtvrtletně Evropský orgán pro cenné papíry a trhy.

7. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vede centrální veřejný rejstřík všech fondů peněžního trhu, jimž bylo uděleno povolení podle tohoto nařízení, s uvedením jejich druhu, správce a příslušného orgánu fondu. Tento rejstřík se zpřístupní v elektronické podobě.

Článek 4

Postup pro udělení povolení alternativním investičním fondům, které jsou fondem peněžního trhu

1. Alternativní investiční fond se povolí jako fond peněžního trhu pouze tehdy, pokud jeho příslušný orgán schválil žádost správce alternativního investičního fondu, který je povolen podle směrnice 2011/61/EU, o povolení spravovat alternativní investiční fond, statut fondu a volbu depozitáře.

2. Při podávání žádosti o povolení spravovat alternativní investiční fond poskytne povolený správce alternativního investičního fondu příslušnému orgánu fondu peněžního trhu:

   a) písemnou dohodu s depozitářem;

   b) informace o pověření, pokud jde o správu portfolia, řízení rizik a administrativní úkony v souvislosti s alternativním investičním fondem;

   c) informace o investičních strategiích, rizikovém profilu a jiných charakteristikách alternativního investičního fondu, pro nějž bylo správci uděleno povolení ke správě.

Příslušný orgán fondu peněžního trhu může příslušný orgán správce alternativního investičního fondu požádat o objasnění a informace ohledně dokumentace uvedené v předchozím pododstavci nebo potvrzení, zda fondy peněžního trhu spadají do oblasti působnosti povolení správce alternativního investičního fondu ke správě fondu. Příslušný orgán správce alternativního investičního fondu odpoví do deseti pracovních dnů od podání žádosti příslušným orgánem fondu peněžního trhu.

3. Případné následné změny dokumentace uvedené v odstavci 2 musí správce alternativního investičního fondu neprodleně oznámit příslušnému orgánu fondu peněžního trhu.

4. Příslušný orgán fondu peněžního trhu může žádost správce alternativního investičního fondu zamítnout pouze tehdy, pokud:

a) správce nedodržuje toto nařízení;

b) správce nedodržuje směrnici 2011/61/EU;

c) správci neudělil jeho příslušný orgán povolení spravovat fondy peněžního trhu;

d) správce neposkytl dokumentaci uvedenou v odstavci 2.

Před zamítnutím žádosti konzultuje příslušný orgán fondu peněžního trhu příslušný orgán správce alternativního investičního fondu

5. Povolení alternativního investičního fondu jako fondu peněžního trhu nesmí být podmiňováno požadavkem, aby byl alternativní investiční fond spravován správcem alternativního investičního fondu, jemuž bylo uděleno povolení v domovském členském státě alternativního investičního fondu, nebo aby správce alternativního investičního fondu vykonával jakoukoli činnost v domovském členském státě alternativního investičního fondu nebo aby v tomto členském státě jejím výkonem pověřil třetí osobu.

6. Správce alternativního investičního fondu je do dvou měsíců od podání úplné žádosti vyrozuměn o tom, zda bylo či nebylo uděleno povolení alternativního investičního fondu jako fondu peněžního trhu.

7. Příslušný orgán fondu peněžního trhu povolení neudělí, brání-li alternativnímu investičnímu fondu právní předpisy v nabízení podílových jednotek nebo akcií v jeho domovském členském státě.

Článek 5
Používání označení „fond peněžního trhu“

1. SKIPCP nebo alternativní investiční fond používá označení „fond peněžního trhu“ ve vztahu k sobě nebo podílovým jednotkám či akciím, které vydává, pouze pokud mu bylo uděleno povolení v souladu s tímto nařízením.

SKIPCP nebo alternativní investiční fond používá označení, které naznačuje fond peněžního trhu, nebo výrazy jako „hotovost“, „likvidní“, „peněžní prostředky“,

„pohotová aktiva“, „podobné vkladům“ či obdobná slova, pouze pokud mu bylo uděleno povolení v souladu s tímto nařízením.

2. Používání označení „fond peněžního trhu“ nebo označení, které naznačuje fond peněžního trhu, či používání výrazů uvedených v odstavci 1 zahrnuje jejich použití v jakýchkoli externích nebo interních dokumentech, zprávách, prohlášeních, reklamách, sděleních, dopisech či jiných materiálech určených budoucím investorům, podílníkům, akcionářům či příslušným orgánům nebo zamýšlených k předání těmto subjektům v písemné, ústní, elektronické či jiné podobě.

Článek 6
Použitelná pravidla

1. Fond peněžního trhu musí vždy dodržovat ustanovení tohoto nařízení.

2. Fond peněžního trhu, který je SKIPCP, a jeho správce musí vždy dodržovat požadavky směrnice 2009/65/ES, není-li v tomto nařízení stanoveno jinak.

3. Fond peněžního trhu, který je alternativním investičním fondem, a jeho správce musí vždy dodržovat požadavky směrnice 2011/61/EU, není-li v tomto nařízení stanoveno jinak.

4. Správce fondu peněžního trhu odpovídá za zajištění souladu s tímto nařízením. Správce je odpovědný za ztráty nebo škodu vyplývající z nedodržení tohoto nařízení.

5. Toto nařízení nebrání fondům peněžního trhu v tom, aby používaly přísnější investiční limity, než jsou limity vyžadované tímto nařízením.

Kapitola II
Povinnosti týkající se investičních politik fondů peněžního trhu

ODDÍL I
OBECNÁ PRAVIDLA A ZPŮSOBILÁ AKTIVA

Článek 7
Obecné zásady

1. V případě fondů peněžního trhu, které jsou tvořeny více než jedním podfondem, je pro účely kapitol II až VII každý podfond považován za samostatný fond peněžního trhu.

2. Fond peněžního trhu, který je povolen jako SKIPCP, nepodléhá povinnostem týkajícím se investičních politik SKIPCP, které jsou stanoveny v článcích 49, 50 a 50a, v čl. 51 odst. 2 a v článcích 52 až 57 směrnice 2009/65/ES, není-li v tomto nařízení výslovně stanoveno jinak.

Článek 8
Způsobilá aktiva

1. Fond peněžního trhu investuje pouze do jedné či několika níže uvedených kategorií finančních aktiv a pouze za podmínek stanovených v tomto nařízení:

   a) nástroje peněžního trhu;

   b) vklady u úvěrových institucí;

   c) derivátové finanční nástroje;

   d) reverzní repo obchody.

2. Fond peněžního trhu nevykonává žádnou z těchto činností:

   a) investování do jiných aktiv, než jsou aktiva uvedená v odstavci 1;

   b) krátký prodej nástrojů peněžního trhu;

   c) získání přímé či nepřímé expozice vůči kmenovým akciím nebo komoditám, včetně prostřednictvím derivátů, certifikátů, které je nahrazují, indexů, které jsou na nich založeny, či jakéhokoli jiného prostředku nebo nástroje, který by vedl k takovéto expozici;

   d) uzavírání smluv o zapůjčení nebo zapůjčení si cenných papírů a repo obchodů či jakýchkoli jiných dohod, které by zatížily aktiva fondu peněžního trhu;

   e) výpůjčky a půjčky hotovosti.

Článek 9
Způsobilé nástroje peněžního trhu

1. Pro investici fondu peněžního trhu jsou způsobilé nástroje peněžního trhu, které splňují všechny tyto požadavky:

   a) spadají do jedné z kategorií nástrojů peněžního trhu uvedených v čl. 50 odst. 1 písm. a), b), c) nebo h) směrnice 2009/65/ES;

   b) vykazují jednu z těchto alternativních charakteristik:

      i) v době emise mají závaznou splatnost v délce nejvýše 397 dnů;

      ii) mají zbytkovou splatnost v délce nejvýše 397 dnů;

   c) emitentovi nástroje peněžního trhu byl přidělen jeden ze dvou nejvyšších interních ratingových stupňů podle pravidel stanovených v článcích 16 až 19 tohoto nařízení;

   d) pokud podstupuje expozici vůči sekuritizaci, podléhá dodatečným požadavkům stanoveným v článku 10.

2. Standardní fond peněžního trhu může investovat do nástrojů peněžního trhu, u nichž se provádí pravidelná úprava výnosů v závislosti na podmínkách peněžního trhu každých 397 dnů nebo častěji, přičemž zbytková splatnost těchto nástrojů nepřevyšuje dva roky.

3. Ustanovení odst. 1 písm. c) se nevztahuje na nástroje peněžního trhu, které emitoval nebo se za ně zaručil ústřední orgán nebo centrální banka členského státu, Evropská centrální banka, Unie, Evropský mechanismus stability nebo Evropská investiční banka.

Článek 10
Způsobilé sekuritizace

1. Sekuritizace se považuje za způsobilou, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

   a) podkladová expozice nebo skupina expozic sestává výlučně z korporátních dluhopisů;

   b) podkladové korporátní dluhopisy mají vysokou úvěrovou kvalitu a jsou likvidní;

   c) podkladové korporátní dluhopisy mají v době emise závaznou splatnost v délce nejvýše 397 dnů, nebo mají zbytkovou splatnost v délce nejvýše 397 dnů.

2. Pro účely konzistentního uplatňování odstavce 1 vypracuje Evropský orgán pro cenné papíry a trhy návrh regulačních technických norem, které specifikují:

   a) podmínky a okolnosti, za nichž se má za to, že podkladová expozice nebo skupina expozic sestává výlučně z korporátních dluhopisů;

   b) podmínky a číselné prahové hodnoty určující, kdy mají korporátní dluhopisy vysokou úvěrovou kvalitu a jsou likvidní.

3. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy předloží Komisi návrh regulačních technických norem podle prvního pododstavce do […].

   Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010/2010.

Článek 11
Způsobilé vklady u úvěrových institucí

Vklady u úvěrových institucí jsou způsobilé pro investice fondu peněžního trhu, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) vklad je splatný na požádání nebo jej lze kdykoli vybrat;

b) splatnost vkladu činí nejvýše dvanáct měsíců;

c) úvěrová instituce má své sídlo v členském státě nebo v případě, že má úvěrová instituce sídlo ve třetí zemi, podléhá obezřetnostním pravidlům považovaným za rovnocenná pravidlům stanoveným právními předpisy Unie v souladu s postupem stanoveným v čl. 107 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013.

Článek 12
Způsobilé derivátové finanční nástroje

Derivátové finanční nástroje jsou způsobilé pro investice fondu peněžního trhu, jsou-li obchodovány na regulovaném trhu podle čl. 50 odst. 1 písm. a), b) nebo c) směrnice 2009/65/ES nebo na mimoburzovním (OTC) trhu, a to pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) podkladovým aktivem derivátových nástrojů jsou úrokové sazby, směnné kurzy, měny nebo indexy představující jednu z těchto kategorií;

b) derivátový nástroj slouží výhradně k zajištění proti riziku durace nebo měnovému riziku, které je spojeno s jinými investicemi fondu peněžního trhu;

c) protistranami transakcí s OTC deriváty jsou instituce, které podléhají obezřetnostní regulaci a dohledu a které patří do kategorií schválených příslušnými orgány domovského členského státu fondu peněžního trhu;

d) OTC deriváty podléhají spolehlivému a ověřitelnému ocenění, které se provádí každý den, a mohou být z podnětu fondu peněžního trhu kdykoli za svou reálnou hodnotu prodány, zrušeny nebo uzavřeny vzájemným započtením.

Článek 13
Způsobilé reverzní repo obchody

1. Reverzní repo obchody jsou způsobilé pro investice fondu peněžního trhu, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

   a) fond peněžního trhu má právo obchod kdykoli ukončit, a to po oznámení podaném nejvýše dva pracovní dny předem;

   b) tržní hodnota aktiv obdržených v rámci reverzního repo obchodu v každém okamžiku odpovídá přinejmenším hodnotě vydané hotovosti.

2. Aktiva, která fond peněžního trhu obdrží v rámci reverzního repo obchodu, musí být nástroji peněžního trhu v souladu s článkem 9.

3. Fond peněžního trhu nesmí v rámci reverzního repo obchodu obdržet sekuritizace definované v článku 10. Aktiva, která fond peněžního trhu obdrží v rámci reverzního repo obchodu, nesmí být prodána, znovu investována, zastavena či jinak převedena.

4. Aktiva, která fond peněžního trhu obdrží v rámci reverzního repo obchodu, jsou zahrnuta ve výpočtu limitů pro diverzifikaci a koncentraci, jak jsou stanoveny v tomto nařízení.

5. Odchylně od odstavce 2 může fond peněžního trhu v rámci reverzního repo obchodu obdržet likvidní převoditelné cenné papíry nebo nástroje peněžního trhu, které nejsou v souladu s článkem 9, pokud uvedená aktiva splňují jednu z těchto podmínek:

   a) mají vysokou úvěrovou kvalitu a emitoval je nebo se za ně zaručil ústřední orgán nebo centrální banka členského státu, Evropská centrální banka, Unie, Evropský mechanismus stability, Evropská investiční banka;

   b) emitoval je nebo se za ně zaručil ústřední orgán nebo centrální banka třetí země, je-li emitentovi aktiva pocházejícímu ze třetí země přidělen jeden ze dvou nejvyšších interních ratingových stupňů podle pravidel stanovených v článcích 16 až 19.

   Investoři fondu peněžního trhu musí být informováni o aktivech, která fond peněžního trhu obdrží v rámci reverzního repo obchodu podle prvního pododstavce.

   Na aktiva obdržená v rámci reverzního repo obchodu podle prvního pododstavce se vztahují pravidla stanovená v čl. 14 odst. 6.

6. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 44, které specifikují kvantitativní a kvalitativní požadavky na likviditu vztahující se na aktiva uvedená v odstavci 5 a kvantitativní a kvalitativní požadavky na úvěrovou kvalitu vztahující se na aktiva uvedená v odst. 5 písm. a).

   Komise za tímto účelem zohlední zprávu uvedenou v čl. [509 odst. 3] nařízení (EU) č. 575/2013.

   Komise přijme akt v přenesené pravomoci uvedený v prvním pododstavci do 31. prosince 2014.

ODDÍL II
USTANOVENÍ O INVESTIČNÍCH POLITIKÁCH

Článek 14
Diverzifikace

1. Fond peněžního trhu investuje nejvýše 5 % svých aktiv do:

   a) nástrojů peněžního trhu téhož emitenta;

   b) vkladů u téže úvěrové instituce;

   c) jediné sekuritizace.

2. Celková expozice vůči sekuritizacím nesmí překročit 10 % aktiv fondu peněžního trhu.

3. Celková expozice vůči riziku selhání téže protistrany fondu peněžního trhu vyplývající z transakcí s OTC deriváty nesmí překročit 5 % jeho aktiv.

4. Celková výše hotovosti poskytnuté téže protistraně fondu peněžního trhu v rámci reverzních repo obchodů nesmí překročit 20 % jeho aktiv.

5. Bez ohledu na individuální limity stanovené v odstavcích 1 a 3 nesmí fond peněžního trhu kombinovat níže uvedené nástroje, pokud by to vedlo k investování více než 10 % jeho aktiv do jednoho subjektu:

   a) investice do nástrojů peněžního trhu emitovaných tímto subjektem;

   b) vklady u tohoto subjektu;

   c) OTC derivátové finanční nástroje vedoucí k expozici vůči riziku selhání protistrany s ohledem na tento subjekt.

6. Odchylně od odst. 1 písm. a) může příslušný orgán fondu peněžního trhu povolit, aby fond v souladu se zásadou rovnoměrného rozložení rizika investoval až 100 % svých aktiv do různých nástrojů peněžního trhu, které emitoval nebo se za ně zaručil ústřední, regionální nebo místní orgán či centrální banka členského státu, Evropská centrální banka, Unie, Evropský mechanismus stability nebo Evropská investiční banka, ústřední orgán nebo centrální banka třetí země nebo veřejná mezinárodní organizace, k níž náleží jeden či více členských států.

   První pododstavec se použije pouze tehdy, jsou-li splněny všechny tyto požadavky:

   a) fond peněžního trhu drží nástroje peněžního trhu pocházející nejméně ze šesti různých emisí příslušného emitenta;

   b) fond peněžního trhu omezí investice do nástrojů peněžního trhu z téže emise na nejvýše 30 % svých aktiv;

   c) fond peněžního trhu ve statutu nebo zakládacích dokumentech výslovně uvede ústřední, regionální nebo místní orgán či centrální banku členského státu, Evropskou centrální banku, Unii, Evropský mechanismus stability nebo Evropskou investiční banku, ústřední orgán nebo centrální banku třetí země nebo veřejnou mezinárodní organizaci, k níž náleží jeden či více členských států, emitující nebo zaručující nástroje peněžního trhu, do nichž zamýšlí investovat více než 5 % svých aktiv;

   d) fond peněžního trhu ve svém prospektu a propagačních sděleních výrazně uvede prohlášení, které upozorňuje na použití této odchylky a uvede ústřední, regionální nebo místní orgány či centrální banku členského státu, Evropskou centrální banku, Unii, Evropský mechanismus stability, Evropskou investiční banku, ústřední orgán nebo centrální banku třetí země nebo veřejnou mezinárodní organizaci, k níž náleží jeden nebo více členských států, emitující nebo zaručující nástroje peněžního trhu, do nichž zamýšlí investovat více než 5 % svých aktiv.

7. Společnosti, které pro účely konsolidované účetní závěrky podle směrnice Rady 83/349/EHS[11] nebo v souladu s uznávanými mezinárodními účetními pravidly náleží

[11] Sedmá směrnice Rady ze dne 13. června 1983, založená na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy o konsolidovaných účetních závěrkách; Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1.

do stejné skupiny, se pro účely výpočtu limitů uvedených v odstavci 1 až 5 považují za jeden subjekt.

Článek 15
Koncentrace

1. Fond peněžního trhu nesmí držet více než 10 % nástrojů peněžního trhu emitovaných jedním emitentem

2. Limit uvedený v odstavci 1 se nepoužije s ohledem na držbu nástrojů peněžního trhu emitovaných nebo zaručených ústředním, regionálním nebo místním orgánem či centrální bankou členského státu, Evropskou centrální bankou, Unií, Evropským mechanismem stability nebo Evropskou investiční bankou, ústředním orgánem nebo centrální bankou třetí země nebo veřejnou mezinárodní organizací, k níž náleží jeden či více členských států.

ODDÍL III
ÚVĚROVÁ KVALITA NÁSTROJŮ PENĚŽNÍHO TRHU

Článek 16
Postup interního hodnocení

1. Správce peněžního fondu stanoví, zavede a konzistentně uplatňuje obezřetný a důkladný postup interního hodnocení pro stanovení úvěrové kvality nástrojů peněžního trhu s přihlédnutím k emitentovi nástroje a charakteristikám samotného nástroje.

2. Postup interního hodnocení je založen na interním ratingovém systému a na obezřetných, důkladných, systematických a kontinuálních metodách přidělování ratingu. Metody přidělování ratingu podléhají validaci ze strany správce na základě minulých zkušeností a empirických důkazů, včetně zpětného testování.

3. Postup interního hodnocení splňuje tyto požadavky:

   a) správce fondu peněžního trhu zajistí, aby informace použité při přidělování interního úvěrového ratingu byly dostatečně kvalitní a aktuální a aby pocházely ze spolehlivých zdrojů. Správce zavede a udržuje účinný proces získávání a aktualizace příslušných informací o charakteristikách emitentů.

   b) správce fondu peněžního trhu přijme a provede odpovídající opatření s cílem zajistit, aby bylo přidělování interních ratingů založeno na důkladné analýze všech informací, které jsou k dispozici a které jsou relevantní, a aby zahrnovalo všechny relevantní příčinné faktory, které ovlivňují úvěruschopnost emitenta;

   c) správce fondu peněžního trhu průběžně sleduje přidělené interní ratingy a všechny přidělené interní ratingy nejméně jednou ročně přezkoumá. Správce přezkoumá přidělený rating pokaždé, dojde-li k podstatné změně, která by mohla mít dopad na interní úvěrový rating. Správce přijme vnitřní opatření ke sledování dopadů změn makroekonomických podmínek, podmínek na

finančním trhu nebo situace konkrétního emitenta na jeho interní úvěrové ratingy;

d) pokud úvěrová ratingová agentura zaregistrovaná u Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy přidělí emitentovi nástrojů peněžního trhu úvěrový rating, snížení ratingu pod dva nejvyšší krátkodobé úvěrové ratingy používané touto agenturou se pro účely písmene c) považuje za podstatnou změnu a vyžaduje, aby správce provedl nový postup pro přidělení ratingu;

e) metody přidělování ratingu jsou nejméně jednou ročně přezkoumány s cílem určit, zda jsou i nadále vhodné pro stávající portfolio a vnější podmínky;

f) pokud se změní metodika, modely nebo klíčové předpoklady ratingů používané v postupech interního hodnocení, přezkoumá správce fondu peněžního trhu všechny dotčené interní úvěrové ratingy, a to co nejdříve, nejpozději však do jednoho měsíce od provedení změny;

g) přidělení interních ratingů a jejich pravidelné přezkumy správcem fondu peněžního trhu nesmí provádět osoby, které vykonávají správu portfolia fondu peněžního trhu nebo které za ni odpovídají.

Článek 17
Interní ratingový systém

1. Každému emitentovi nástrojů peněžního trhu, do nichž fond peněžního trhu hodlá investovat, se na základě postupu interního hodnocení přidělí interní rating.

2. Struktura interního ratingového systému splňuje všechny tyto požadavky:

a) interní ratingový systém je založen na jednotné ratingové stupnici, která odráží výhradně kvantifikaci úvěrového rizika emitenta. Ratingová stupnice má šest stupňů pro emitenty, kteří nejsou v selhání, a jeden pro emitenty, kteří jsou v selhání;

b) existuje jasný vztah mezi ratingovými stupni emitentů, které odrážejí úvěrové riziko emitenta, a ratingovými kritérii používanými k rozlišení dané úrovně úvěrového rizika;

c) interní ratingový systém zohledňuje krátkodobý charakter nástrojů peněžního trhu.

3. Ratingová kritéria uvedená v odst. 2 písm. b) splňují všechny tyto požadavky:

a) zahrnují přinejmenším kvantitativní a kvalitativní měřítka a ukazatele týkající se emitenta daného nástroje a makroekonomickou situaci a situaci na finančním trhu;

b) vztahují se na společné číselné a kvalitativní referenční hodnoty používané k posouzení kvantitativních a kvalitativních ukazatelů;

c) jsou vhodná pro danou kategorii emitenta. Rozlišují se nejméně tyto kategorie emitentů: státní, regionální nebo místní orgán veřejné moci, finanční společnosti a nefinanční společnosti;

d) v případě expozice vůči sekuritizacím zohledňují úvěrové riziko emitenta, strukturu sekuritizace a úvěrové riziko podkladových aktiv.

Článek 18
Dokumentace

1. Správce fondu peněžního trhu zdokumentuje svůj postup interního hodnocení a interní ratingový systém. Dokumentace zahrnuje:

a) návrh postupů interního hodnocení a interních ratingových systémů a podrobné údaje o jejich používání poskytnuté způsobem, který příslušným orgánům umožňuje pochopit přidělování konkrétních stupňů a posoudit vhodnost přiděleného stupně;

b) odůvodnění a analýzu podporující výběr ratingových kritérií ze strany správce a četnost jejich přezkumu. Tato analýza zahrnuje parametry, model a omezení modelu použitého k výběru ratingových kritérií;

c) všechny podstatné změny v postupu interního hodnocení, včetně určení příčin těchto změn;

d) organizaci postupu interního hodnocení, včetně procesu přidělování ratingu a struktury vnitřní kontroly;

e) úplnou historii všech interních ratingů přidělených emitentům a uznaným ručitelům;

f) data, kdy byly interní ratingy přiděleny;

g) základní údaje a metodiku použitou k odvození interního ratingu, včetně klíčových předpokladů ratingů;

h) totožnost osoby nebo osob odpovědných za přidělení interního ratingu.

2. Postup interního hodnocení je podrobně popsán ve statutu nebo zakládacích dokumentech fondu peněžního trhu a veškeré dokumenty uvedené v odstavci 1 se zpřístupní na žádost příslušných orgánů fondu peněžního trhu a příslušných orgánů správce fondu peněžního trhu.

Článek 19
Akty v přenesené pravomoci

Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 44, které upřesňují tyto body:

a) podmínky, za nichž se metodiky přidělování ratingu považují za obezřetné, důkladné, systematické a kontinuální, a podmínky validace podle čl. 16 odst. 2;

b) vymezení jednotlivých stupňů s ohledem na kvantifikaci úvěrového rizika emitenta uvedených v čl. 17 odst. 2 písm. a) a kritéria pro kvantifikaci úvěrového rizika uvedená v čl. 17 odst. 2 písm. b);

c) přesné referenční hodnoty pro každý kvalitativní ukazatel a číselné referenční hodnoty pro každý kvantitativní ukazatel. Tyto referenční hodnoty ukazatelů se uvedou pro každý ratingový stupeň s ohledem na kritéria uvedená v čl. 17 odst. 3;

d) význam pojmu podstatná změna podle čl. 16 odst. 3 písm. c).

Článek 20
Řízení hodnocení úvěrové kvality

1. Postupy interního hodnocení schválí vrcholné vedení, řídící orgán a funkce dohledu správce fondu peněžního trhu, pokud existuje.

   Tyto strany mají náležité povědomí o postupech interního hodnocení, interních ratingových systémech a metodikách přidělování ratingu, které správce používá, a plně chápou informace uvedené v souvisejících zprávách.

2. Analýza profilu úvěrového rizika fondu peněžního trhu založená na interních ratinzích je základní součástí zpráv předkládaných stranám uvedeným v odstavci 1. Tyto zprávy uvádějí přinejmenším rizikový profil podle jednotlivých stupňů, migraci mezi jednotlivými stupni, odhad příslušných parametrů pro jednotlivé stupně a porovnání skutečných poměrů selhání. Četnost podávání zpráv závisí na významu a druhu informací, přičemž zprávy jsou předkládány nejméně jednou ročně.

3. Vrcholné vedení průběžně zajišťuje řádné fungování postupu interního hodnocení.

   Vrcholné vedení je pravidelně informováno o výsledcích procesu interního hodnocení, oblastech, v nichž byly zjištěny nedostatky, a snahách a opatřeních přijatých k nápravě zjištěných nedostatků.

Kapitola III
Povinnosti týkající se řízení rizik fondů peněžního trhu

Článek 21
Pravidla týkající se portfolia krátkodobých fondů peněžního trhu

Krátkodobý fond peněžního trhu v každém okamžiku splňuje všechny tyto požadavky týkající se portfolia:

a) jeho portfolio má váženou průměrnou splatnost nejvýše 60 dnů;

b) jeho portfolio má váženou průměrnou životnost nejvýše 120 dnů;

c) nejméně 10 % jeho aktiv se skládá z aktiv splatných do jednoho dne. Krátkodobý fond peněžního trhu nesmí nabývat jiná aktiva než aktiva splatná do jednoho dne,

pokud by získání těchto aktiv vedlo k tomu, že krátkodobý fond peněžního trhu investuje méně než 10 % svého portfolia do aktiv splatných do jednoho dne;

d) nejméně 20 % jeho aktiv se skládá z aktiv splatných do jednoho týdne. Krátkodobý fond peněžního trhu nesmí nabývat jiná aktiva než aktiva splatná do jednoho týdne, pokud by získání těchto aktiv vedlo k tomu, že krátkodobý fond peněžního trhu investuje méně než 20 % svého portfolia do aktiv splatných do jednoho týdne.

Článek 22

Pravidla týkající se portfolia standardních fondů peněžního trhu

1. Standardní fond peněžního trhu v každém okamžiku splňuje všechny tyto požadavky:

   a) jeho portfolio má v každém okamžiku váženou průměrnou splatnost nejvýše šest měsíců;

   b) jeho portfolio má v každém okamžiku váženou průměrnou životnost nejvýše dvanáct měsíců;

   c) nejméně 10 % jeho aktiv se skládá z aktiv splatných do jednoho dne. Standardní fond peněžního trhu nesmí nabývat jiná aktiva než aktiva splatná do jednoho dne, pokud by získání těchto aktiv vedlo k tomu, že standardní fond peněžního trhu investuje méně než 10 % svého portfolia do aktiv splatných do jednoho dne;

   d) nejméně 20 % jeho aktiv se skládá z aktiv splatných do jednoho týdne. Standardní fond peněžního trhu nesmí nabývat jiná aktiva než aktiva splatná do jednoho týdne, pokud by získání těchto aktiv vedlo k tomu, že standardní fond peněžního trhu investuje méně než 20 % svého portfolia do aktiv splatných do jednoho týdne.

2. Standardní fond peněžního trhu smí investovat až 10 % svých aktiv do nástrojů peněžního trhu emitovaných jedním subjektem.

3. Nehledě na individuální limit stanovený v odstavci 2 smí standardní fond peněžního trhu kombinovat níže uvedené nástroje, pokud by to vedlo k investování až 15 % jeho aktiv do jednoho subjektu:

   a) investice do nástrojů peněžního trhu emitovaných tímto subjektem;

   b) vklady u tohoto subjektu;

   c) OTC derivátové finanční nástroje vedoucí k expozici vůči riziku selhání protistrany s ohledem na tento subjekt.

4. Investoři fondu peněžního trhu musí být informováni o veškerých aktivech v portfoliu, která standardní fond peněžního trhu investuje podle odstavců 2 a 3.

5. Standardní fond peněžního trhu nesmí mít podobu fondu s konstantní čistou hodnotou aktiv.

Článek 23
Úvěrové ratingy fondů peněžního trhu

Fond peněžního trhu ani jeho správce si nevyžádá od úvěrové ratingové agentury rating tohoto fondu peněžního trhu ani takovýto rating nefinancuje.

Článek 24
Politika založená na zásadě „poznej svého klienta“

1. Správce fondu peněžního trhu vytvoří, zavede a uplatňuje postupy a postupuje s náležitou péčí s cílem určit počet investorů do fondu peněžního trhu, jejich potřeby a chování a výši jejich podílů, aby bylo možno náležitě předvídat účinek současných žádostí o odkoupení ze strany několika investorů. Za tímto účelem zváží správce fondu peněžního trhu alespoň tyto faktory:

   a) identifikovatelná struktura potřeb investorů v oblasti hotovosti;

   b) odbornost jednotlivých investorů;

   c) averze jednotlivých investorů vůči riziku;

   d) míra korelace nebo úzké vazby mezi jednotlivými investory do fondu peněžního trhu.

2. Správce fondu peněžního trhu zajistí, aby:

   a) hodnota podílových jednotek nebo akcií v držení jednoho investora v žádném okamžiku nepřekročila hodnotu aktiv splatných do jednoho dne;

   b) vyplacení určitého investora nemělo významný dopad na povahu fondu peněžního trhu z hlediska likvidity.

Článek 25
Zátěžové testy

1. Pro každý fond peněžního trhu jsou zavedeny důkladné zátěžové testy, které umožňují určit možné události nebo budoucí změny hospodářských podmínek, jež by mohly mít na fond peněžního trhu nepříznivý dopad. Správce fondu peněžního trhu pravidelně provádí zátěžové testy a vypracuje akční plány pro různé možné scénáře.

   Zátěžové testy jsou založeny na objektivních kritériích a zvažují dopady závažných věrohodných scénářů. Scénáře pro zátěžové testy berou v úvahu referenční parametry zahrnující alespoň tyto faktory:

   a) hypotetické změny v úrovni likvidity aktiv v portfoliu fondu peněžního trhu;

   b) hypotetické změny v úrovni úvěrového rizika aktiv v portfoliu fondu peněžního trhu, včetně úvěrových a ratingových událostí;

   c) hypotetické pohyby úrokových sazeb;

d) hypotetické objemy žádostí o odkoupení.

2. V případě fondu s konstantní čistou hodnotou aktiv zátěžové testy navíc odhadnou pro jednotlivé scénáře rozdíl mezi konstantní čistou hodnotou aktiv na podílovou jednotku nebo akcii a čistou hodnotou aktiv na podílovou jednotku nebo akcii, včetně dopadu tohoto rozdílu na rezervu k udržení čisté hodnoty aktiv.

3. Pokud zátěžový test odhalí zranitelnost fondu peněžního trhu, přijme jeho správce opatření na podporu stability fondu peněžního trhu, včetně opatření, která posilují likviditu nebo kvalitu aktiv fondu.

4. Zátěžové testy se provádějí s četností, kterou určí správní rada správce fondu peněžního trhu po zvážení vhodného a přiměřeného intervalu na základě tržních podmínek a případných plánovaných změn v portfoliu fondu peněžního trhu. Zátěžové testy se provádějí nejméně jednou ročně.

5. Správní radě správce fondu peněžního trhu se předloží k přezkoumání obsáhlá zpráva s výsledky zátěžových testů. Správní rada v případě potřeby navrhovaný akční plán pozmění a schválí konečný akční plán.

   Zpráva s výsledky zátěžových testů a akční plán se vypracují v písemné podobě a uchovávají se po dobu nejméně pěti let.

6. Zpráva s výsledky zátěžových testů se předloží příslušným orgánům správce a fondu peněžního trhu. Příslušné orgány zašlou zprávu Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy.

7. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vydá pokyny za účelem upřesnění společných referenčních parametrů scénářů pro zátěžové testy, které mají být zahrnuty do zátěžových testů, se zohledněním faktorů uvedených v odstavci 1. Pokyny se aktualizují nejméně jednou ročně s přihlédnutím k nejnovějšímu vývoji na trhu.

Kapitola IV
Pravidla oceňování

Článek 26
Oceňování aktiv fondu peněžního trhu

1. Aktiva fondu peněžního trhu se oceňují nejméně jednou denně.

2. Aktiva fondu peněžního trhu se oceňují pokud možno podle tržní hodnoty.

3. Při tržním oceňování se aktiva oceňují podle té ceny poptávky či nabídky, která je obezřetnější, vyjma případů, kdy může instituce uzavřít za cenu střed.

   Při tržním oceňování se používají pouze kvalitní tržní údaje. Kvalita tržních údajů se posuzuje na základě všech těchto faktorů:

   a) počet a kvalita protistran;

b) objem a obrat daného aktiva na trhu;

c) celková jmenovitá hodnota emise a podíl emise, jenž fond peněžního trhu zamýšlí koupit nebo prodat.

4. Není-li tržní ocenění možné nebo nejsou-li tržní údaje dostatečně kvalitní, aktivum fondu peněžního trhu se konzervativně ocení pomocí modelu.

Model přesně odhaduje vnitřní hodnotu aktiva na základě těchto aktuálních klíčových faktorů:

a) objem a obrat daného aktiva na trhu;

b) celková jmenovitá hodnota emise a podíl emise, jenž fond peněžního trhu zamýšlí koupit nebo prodat;

c) tržní riziko, úrokové riziko a úvěrové riziko spojené s aktivem.

Při oceňování podle modelu se nesmí používat oceňovací modely založené na zůstatkové hodnotě.

5. Kromě metody oceňování podle tržní hodnoty podle odstavců 2 a 3 a metody oceňování podle modelu podle odstavce 4 mohou být aktiva fondu s konstantní čistou hodnotou aktiv oceněna rovněž pomocí metody založené na zůstatkové hodnotě.

Článek 27
Výpočet čisté hodnoty aktiv na podílovou jednotku nebo akcii

1. „Čistá hodnota aktiv na podílovou jednotku nebo akcii“ se vypočítá jako rozdíl mezi součtem všech aktiv fondu peněžního trhu a součtem všech závazků fondu oceněných v souladu s metodou oceňování podle tržní hodnoty a metodou oceňování podle modelu vydělený počtem podílových jednotek nebo akcií fondu v oběhu.

Čistá hodnota aktiv na podílovou jednotku nebo akcii se vypočítá pro každý fond peněžního trhu bez ohledu na to, zda je fondem s konstantní čistou hodnotou aktiv, či nikoli.

2. Je-li čistá hodnota aktiv zveřejněna v měnové jednotce, zaokrouhlí se čistá hodnota aktiv na podílovou jednotku nebo akcii na nejbližší bazický bod nebo jeho ekvivalent.

3. Čistá hodnota aktiv na podílovou jednotku nebo akcii fondu peněžního trhu se vypočítá nejméně jednou denně.

4. „Konstantní čistá hodnota aktiv na podílovou jednotku nebo akcii“ se vypočítá jako rozdíl mezi součtem všech aktiv fondu s konstantní čistou hodnotou aktiv a součtem všech závazků tohoto fondu oceněných v souladu s metodou založenou na zůstatkové hodnotě vydělený počtem podílových jednotek nebo akcií fondu v oběhu.

5. Je-li čistá hodnota aktiv zveřejněna v měnové jednotce, může být konstantní čistá hodnota aktiv na podílovou jednotku nebo akcii fondu s konstantní čistou hodnotou aktiv zaokrouhlena na nejbližší procentní bod nebo jeho ekvivalent.

6. U fondu s konstantní čistou hodnotou aktiv se trvale sleduje rozdíl mezi konstantní čistou hodnotou aktiv na podílovou jednotku nebo akcii a čistou hodnotou aktiv na podílovou jednotku nebo akcii.

Článek 28
Emisní cena a cena vyplacení

1. Podílové jednotky nebo akcie fondu peněžního trhu se vydávají nebo vyplácejí za hodnotu, která se rovná čisté hodnotě aktiv na podílovou jednotku nebo akcii fondu.

2. Odchylně od odstavce 1 se podílové jednotky nebo akcie fondu s konstantní čistou hodnotou aktiv vydávají nebo vyplácejí za hodnotu, která se rovná konstantní čisté hodnotě aktiv na podílovou jednotku nebo akcii fondu.

Kapitola V
Zvláštní požadavky na fondy s konstantní čistou hodnotou aktiv

Článek 29
Další požadavky na fondy s konstantní čistou hodnotou aktiv

1. Je-li čistá hodnota aktiv zveřejněna v měnové jednotce, nesmí fond peněžního trhu při oceňování používat metodu založenou na zůstatkové hodnotě ani inzerovat konstantní čistou hodnotu aktiv na podílovou jednotku nebo akcii či zaokrouhlovat konstantní čistou hodnotu aktiv na podílovou jednotku nebo akcii na nejbližší procentní bod nebo jeho ekvivalent, pokud nebyl výslovně povolen jako fond s konstantní čistou hodnotou aktiv.

2. Fond s konstantní čistou hodnotou aktiv musí splňovat všechny tyto dodatečné požadavky:

   a) vytvořil rezervu k udržení čisté hodnoty aktiv v souladu s požadavky článku 30;

   b) příslušný orgán fondu s konstantní hodnotou aktiv je spokojen s podrobným plánem fondu s konstantní hodnotou aktiv, který upřesňuje podmínky použití rezervy v souladu s článkem 31;

   c) příslušný orgán fondu s konstantní čistou hodnotou aktiv je spokojen s opatřeními fondu k doplnění rezervy a s finanční silou subjektu, který má doplnění rezervy financovat;

   d) statut nebo zakládací dokumenty fondu s konstantní čistou hodnotou aktiv stanoví jednoznačné postupy pro přeměnu fondu s konstantní čistou hodnotou aktiv na fond peněžního trhu, který nesmí používat účetní metodu založenou na zůstatkové hodnotě ani zaokrouhlování;

e) fond s konstantní čistou hodnotou aktiv a jeho správce mají jasné a transparentní struktury řízení, které jednoznačně určují a přidělují povinnosti jednotlivých úrovní řízení;

f) fond s konstantní čistou hodnotou zavedl jednoznačné a účinné nástroje komunikace s investory, které zajišťují okamžité informování ohledně možného použití nebo doplnění rezervy k udržení čisté hodnoty aktiv a přeměny fondu s konstantní čistou hodnotou aktiv;

g) statut nebo zakládací dokumenty fondu s konstantní čistou hodnotou aktiv jednoznačně uvádějí, že tento fond nemůže obdržet jinou externí podporu než prostřednictvím rezervy k udržení čisté hodnoty aktiv.

Článek 30
Rezerva k udržení čisté hodnoty aktiv

1. Každý fond s konstantní čistou hodnotou aktiv vytvoří a udržuje rezervu k udržení čisté hodnoty aktiv, která v každém okamžiku činí nejméně 3 % celkové hodnoty aktiv fondu s konstantní čistou hodnotou aktiv. Celková hodnota aktiv fondu s konstantní čistou hodnotou aktiv se vypočítá jako součet hodnot všech aktiv fondu peněžního trhu, které byly stanoveny v souladu s čl. 26 odst. 3 nebo 4.

   Rezerva k udržení čisté hodnoty aktiv se používá výhradně k pokrytí rozdílu mezi konstantní čistou hodnotou aktiv na podílovou jednotku nebo akcii fondu s konstantní čistou hodnotou aktiv a čistou hodnotou aktiv na podílovou jednotku nebo akcii tohoto fondu, jak je stanoveno v článku 31.

2. Částky v rezervě k udržení čisté hodnoty aktiv se nezahrnují do výpočtu čisté hodnoty aktiv nebo konstantní čisté hodnoty aktiv fondu s konstantní čistou hodnotou aktiv.

3. Rezervu k udržení čisté hodnoty aktiv tvoří pouze hotovost.

4. Rezerva k udržení čisté hodnoty aktiv je uložena na chráněném účtu rezervy, který je založen u úvěrové instituce, jež splňuje požadavky stanovené v čl. 11 písm. c), a to jménem a na účet fondu peněžního trhu.

   Účet rezervy je oddělen od ostatních účtů fondu peněžního trhu, od účtů správce fondu peněžního trhu, od účtů ostatních klientů úvěrové instituce a od účtů jiných subjektů financujících rezervu k udržení čisté hodnoty aktiv.

   Účet rezervy ani částky na účtu rezervy nesmí být předmětem zástavního práva nebo dohody o zajištění. V případě platební neschopnosti správce fondu peněžního trhu, úvěrové instituce, u níž je účet založen, nebo subjektu, který rezervu k udržení čisté hodnoty aktiv financoval, nesmí být účet rezervy k dispozici pro rozdělení věřitelům subjektu v platební neschopnosti ani zpeněžení v jejich prospěch.

5. Účet rezervy se použije výhradně ve prospěch fondu peněžního trhu. Převod finančních prostředků z účtu rezervy se uskuteční pouze za podmínek stanovených v čl. 31 odst. 2 písm. b) a odst. 3 písm. a).

6. Depozitář fondu s konstantní čistou hodnotou aktiv ověří, zda je případný převod z účtu rezervy v souladu s ustanoveními této kapitoly.

7. Fond s konstantní čistou hodnotou aktiv písemně vyhotoví jednoznačná a podrobná ujednání se subjektem, který má financovat doplnění rezervy k udržení čisté hodnoty aktiv. Tato ujednání obsahují výslovný závazek týkající se financování doplnění rezervy a vyžadují, aby subjekt financoval doplnění rezervy z vlastních finančních zdrojů.

   Ujednání o doplnění rezervy a údaje o totožnosti subjektu, který má doplnění rezervy financovat, jsou uvedeny ve statutu nebo zakládacích dokumentech fondu s konstantní čistou hodnotou aktiv.

Článek 31
Použití rezervy k udržení čisté hodnoty aktiv

1. Rezerva k udržení čisté hodnoty aktiv se použije pouze v případě úpisů a odkoupení za účelem vyrovnání rozdílu mezi konstantní čistou hodnotou aktiv na podílovou jednotku nebo akcii a čistou hodnotou aktiv na podílovou jednotku nebo akcii.

2. Pro účely odstavce 1 v případě úpisů:

   a) je-li konstantní čistá hodnota aktiv, za niž je podílová jednotka nebo akcie upsána, vyšší než čistá hodnota aktiv na podílovou jednotku nebo akcii, připíše se kladný rozdíl na účet rezervy;

   b) je-li konstantní čistá hodnota aktiv, za niž je podílová jednotka nebo akcie upsána, nižší než čistá hodnota aktiv, odepíše se záporný rozdíl z účtu rezervy.

3. Pro účely odstavce 1 v případě odkoupení:

   a) je-li konstantní čistá hodnota aktiv, za niž je podílová jednotka nebo akcie odkoupena, vyšší než čistá hodnota aktiv na podílovou jednotku nebo akcii, odepíše se záporný rozdíl z účtu rezervy;

   b) je-li konstantní čistá hodnota aktiv, za niž je podílová jednotka nebo akcie odkoupena, nižší než čistá hodnota aktiv na podílovou jednotku nebo akcii, připíše se kladný rozdíl na účet rezervy.

Článek 32
Postup eskalace

1. Fond s konstantní čistou hodnotou aktiv vytvoří a zavede postup eskalace, který zajišťuje, aby záporný rozdíl mezi konstantní čistou hodnotou aktiv na podílovou jednotku nebo akcii a čistou hodnotou aktiv na podílovou jednotku nebo akcii byl včas zvážen osobami, které jsou oprávněné za fond jednat.

2. Postup eskalace vyžaduje, aby:

a) v případě, že záporný rozdíl dosáhne 10 bazických bodů nebo ekvivalentu, je-li čistá hodnota aktiv zveřejněna v měnové jednotce, bylo informováno vrcholné vedení správce fondu s konstantní čistou hodnotou aktiv;

b) v případě, že záporný rozdíl dosáhne 15 bazických bodů nebo ekvivalentu, je-li čistá hodnota aktiv zveřejněna v měnové jednotce, byla informována správní rada správce fondu s konstantní čistou hodnotou aktiv, příslušné orgány tohoto fondu a Evropský orgán pro cenné papíry a trhy;

c) příslušné osoby posoudily příčinu záporného rozdílu a přijaly náležitá opatření ke snížení negativních dopadů.

Článek 33
Doplnění rezervy k udržení čisté hodnoty aktiv

1. Rezerva k udržení čisté hodnoty aktiv musí být doplněna, pokud její výše klesne pod 3 %.

2. Pokud nebyla rezerva k udržení čisté hodnoty aktiv doplněna a výše rezervy zůstane po dobu jednoho měsíce 10 bazických bodů pod hodnotou 3 % uvedenou v čl. 30 odst. 1, fond peněžního trhu automaticky přestává být fondem s konstantní čistou hodnotou aktiv a nesmí používat metodu založenou na zůstatkové hodnotě ani zaokrouhlování.

   Fond s konstantní čistou hodnotou aktiv o tom neprodleně písemně vyrozumí všechny investory, a to jasným a srozumitelným způsobem.

Článek 34
Pravomoci příslušného orgánu s ohledem na rezervu k udržení čisté hodnoty aktiv

1. Příslušný orgán fondu s konstantní čistou hodnotou aktiv je neprodleně vyrozuměn o každém snížení výše rezervy k udržení čisté hodnoty aktiv pod 3 %.

2. Příslušný orgán fondu s konstantní čistou hodnotou aktiv a Evropský orgán pro cenné papíry a trhy jsou neprodleně vyrozuměny v případě, že výše rezervy k udržení čisté hodnoty aktiv klesne 10 bazických bodů pod hodnotu 3 % uvedenou v čl. 30 odst. 1.

3. Po oznámení podle odstavce 1 příslušný orgán fond s konstantní čistou hodnotou aktiv pozorně sleduje.

4. Po oznámení podle odstavce 2 příslušný orgán zkontroluje, zda byla rezerva k udržení čisté hodnoty aktiv doplněna, nebo zda se fond peněžního trhu přestal považovat za fond s konstantní čistou hodnotou aktiv a informoval o tom své investory.

Kapitola VI
Externí podpora

Článek 35
Externí podpora

1. Fond s konstantní čistou hodnotou aktiv nesmí obdržet jinou externí podporu než v podobě a za podmínek stanovených v článcích 30 až 34.

2. Jiné fondy peněžního trhu než fondy s čistou konstantní hodnotou aktiv nesmí externí podporu obdržet vyjma za podmínek stanovených v článku 36.

3. Externí podporou se rozumí přímá nebo nepřímá podpora poskytnutá třetí stranou, která má zaručit likviditu fondu peněžního trhu nebo stabilizaci čisté hodnoty aktiv na podílovou jednotku nebo akcii fondu peněžního trhu nebo která ve skutečnosti má tyto účinky.

   Externí podpora zahrnuje:

   a) vklady hotovosti provedené třetí stranou;

   b) nákup aktiv fondu peněžního trhu třetí stranou za navýšenou cenu;

   c) nákup podílových jednotek nebo akcií fondu peněžního trhu třetí stranou s cílem poskytnout fondu likviditu;

   d) vydání jakékoli explicitní nebo implicitní záruky, ručení nebo podpůrného dopisu ve prospěch fondu peněžního trhu třetí osobou;

   e) jakékoli opatření třetí strany, jehož přímým nebo nepřímým cílem je zachování likvidity a čisté hodnoty aktiv na podílovou jednotku nebo akcii fondu peněžního trhu.

Článek 36
Mimořádné okolnosti

1. V případě mimořádných okolností odůvodněných systémovými důsledky nebo nepříznivými podmínkami na trhu může příslušný orgán povolit jinému fondu peněžního trhu, než je fond s konstantní čistou hodnotou aktiv, aby obdržel externí podporu uvedenou v článku 35, která má zaručit likviditu fondu peněžního trhu nebo stabilizaci čisté hodnoty aktiv na podílovou jednotku nebo akcii fondu peněžního trhu nebo která ve skutečnosti má tyto účinky, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

   a) fond peněžního trhu řádně odůvodní nezbytnost externí podpory a prostřednictvím přesvědčivých důkazů prokáže její naléhavou potřebu;

   b) externí podpora je omezena, pokud jde o poskytnutou částku a dobu, po kterou je k dispozici;

c) příslušný orgán se přesvědčí, že poskytovatel externí podpory je finančně zdravý a má dostatečné finanční prostředky, aby mohl bez nepříznivých účinků přestát možné ztráty v důsledku poskytnuté externí podpory.

2. Pro účely odst. 1 písm. c) je třeba si v případě, je-li poskytovatel externí podpory subjektem, který podléhá obezřetnostnímu dohledu, vyžádat souhlas orgánu dohledu tohoto subjektu, aby bylo zajištěno, že podpora, kterou má tento subjekt poskytnout, pochází z přiměřeného kapitálu poskytnutého tímto subjektem a že je v souladu se systémem řízení rizik tohoto subjektu.

3. Jsou-li splněny podmínky pro obdržení externí podpory uvedené v odstavci 1, fond peněžního trhu o tom neprodleně informuje písemně všechny investory, a to jasným a srozumitelným způsobem.

Kapitola VII
Požadavky na transparentnost

Článek 37
Transparentnost

1. Fond peněžního trhu jednoznačně uvede, zda je krátkodobým nebo standardním fondem peněžního trhu, v jakýchkoli externích nebo interních dokumentech, zprávách, prohlášeních, reklamách, dopisech či jiných písemných dokladech vydaných fondem nebo jeho správcem, které jsou určeny budoucím investorům, podílníkům, akcionářům či příslušným orgánům fondu peněžního trhu nebo jeho správce nebo které jsou zamýšleny k předání těmto subjektům.

   Fond s konstantní čistou hodnotou aktiv jednoznačně uvede, že je fondem s konstantní hodnotou aktiv, v jakýchkoli externích nebo interních dokumentech, zprávách, prohlášeních, reklamách, dopisech či jiných písemných dokladech vydaných fondem nebo jeho správcem, které jsou určeny budoucím investorům, podílníkům, akcionářům či příslušným orgánům fondu peněžního trhu nebo jeho správce nebo které jsou zamýšleny k předání těmto subjektům.

2. Veškeré dokumenty fondu peněžního trhu používané k propagačním účelům uvádějí všechna tato prohlášení:

   a) že fond peněžního trhu nepředstavuje zaručenou investici;

   b) že fond peněžního trhu nevyužívá externí podporu k zaručení likvidity fondu nebo stabilizaci čisté hodnoty aktiv na podílovou jednotku nebo akcii;

   c) že riziko ztráty jistiny musí nést investor.

3. Veškerá sdělení fondu peněžního trhu nebo jeho správce investorům nebo potenciálním investorům nesmí nijak naznačovat, že investice do podílových jednotek nebo akcií fondu peněžního trhu je zaručena.

4. Investoři do fondu peněžního trhu jsou jasně informováni o metodice nebo metodikách, které fond používá k ocenění svých aktiv a k výpočtu čisté hodnoty aktiv.

5. Kromě informací, které mají být poskytnuty podle odstavců 1 až 4, fond s konstantní čistou hodnotou aktiv investorům a potenciálním investorům jasně vysvětlí používání metody založené na zůstatkové hodnotě a/nebo zaokrouhlování. Fond s konstantní čistou hodnotou aktiv uvede výši své rezervy k udržení čisté hodnoty aktiv, postup pro vyrovnání rozdílu mezi konstantní čistou hodnotou aktiv na podílovou jednotku nebo akcii a čistou hodnotou aktiv na podílovou jednotku nebo akcii a objasní úlohu rezervy a rizika s ní spojená. Fond s konstantní čistou hodnotou aktiv jednoznačně uvede způsoby doplnění rezervy k udržení čisté hodnoty aktiv a subjekt, který má doplnění rezervy financovat. Investorům zpřístupní veškeré informace týkající se dodržování podmínek stanovených v čl. 29 odst. 2 písm. a) až g).

Článek 38
Podávání zpráv příslušným orgánům

1. Pro každý spravovaný fond peněžního trhu poskytne jeho správce příslušnému orgánu fondu informace alespoň jednou za čtvrt roku. Správce poskytne na vyžádání informace rovněž svému příslušnému orgánu, liší-li se od příslušného orgánu fondu peněžního trhu.

2. Informace poskytované podle odstavce 1 obsahují tyto body:

   a) druh a charakteristiky fondu peněžního trhu;

   b) ukazatele týkající se portfolia, jako je celková hodnota aktiv, čistá hodnota aktiv, vážená průměrná splatnost, vážená průměrná životnost, členění podle doby splatnosti, likvidita a výnos;

   c) výše a vývoj rezervy k udržení čisté hodnoty aktiv;

   d) výsledky zátěžových testů;

   e) informace o aktivech v portfoliu fondu peněžního trhu:

      i) charakteristiky každého aktiva, jako je název, země, kategorie emitenta, riziko nebo splatnost, a přidělené interní ratingy;

      ii) druh aktiva, včetně údajů o protistraně v případě derivátů nebo reverzních repo obchodů;

   f) informace o závazcích fondu peněžního trhu, které zahrnují tyto body:

      i) země, v níž je investor usazen;

      ii) kategorie investora;

      iii) úpisy a odkoupení.

V nezbytných a řádně odůvodněných případech si mohou příslušné orgány vyžádat doplňkové informace.

3. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vypracuje návrh prováděcích technických norem za účelem vyhotovení vzoru zprávy, která obsahuje všechny informace uvedené v odstavci 2.

Komisi je svěřena pravomoc přijmout prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

4. Příslušné orgány předají Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy veškeré informace, které obdrží podle tohoto článku, a jakákoli jiná oznámení nebo informace, které si vymění s fondem peněžního trhu nebo jeho správcem na základě tohoto nařízení. Tyto informace musí být Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy předány nejpozději do 30 dnů od konce čtvrtletí, za něž se podává zpráva.

Evropský orgán pro cenné papíry a trhy shromažďuje informace za účelem vytvoření centrální databáze všech fondů peněžního trhu, které jsou usazeny, spravovány nebo nabízeny v Unii. Evropská centrální banka má právo na přístup k této databázi pouze pro statistické účely.

Kapitola VIII
Dohled

Článek 39
Dohled ze strany příslušných orgánů

1. Příslušné orgány průběžně dohlížejí na dodržování tohoto nařízení.

2. Příslušný orgán fondu peněžního trhu odpovídá za dohled nad dodržováním pravidel stanovených v kapitolách II až VII.

3. Příslušný orgán fondu peněžního trhu odpovídá za dohled nad plněním povinností stanovených ve statutu nebo zakládacích dokumentech fondu a povinností stanovených v prospektu, které musí být v souladu s tímto nařízením.

4. Příslušný orgán správce odpovídá za dohled nad přiměřeností opatření a organizace správce, aby byl správce fondu peněžního trhu schopen plnit povinnosti a dodržovat pravidla, která se týkají zřízení a fungování všech fondů peněžního trhu, které spravuje.

5. Příslušné orgány sledují SKIPCP nebo alternativní investiční fondy usazené nebo nabízené na jejich území, aby ověřily, zda nepoužívají označení „fond peněžního trhu“ nebo nenaznačují, že jsou takovýmto fondem, pokud nesplňují toto nařízení.

Článek 40
Pravomoci příslušných orgánů

1. Příslušné orgány mají veškeré dohledové a vyšetřovací pravomoci nezbytné pro výkon jejich funkcí podle tohoto nařízení.

2. Pravomoci svěřené příslušným orgánům v souladu se směrnicí 2009/65/ES a směrnicí 2011/61/EU se vykonávají rovněž ve vztahu k tomuto nařízení.

Článek 41
Pravomoci Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy

1. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy má pravomoci nezbytné k plnění úkolů, které mu jsou svěřeny tímto nařízením.

2. Pravomoci Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy podle směrnice 2009/65/ES a směrnice 2011/61/EU se vykonávají rovněž ve vztahu k tomuto nařízení a v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001.

3. Pro účely nařízení (EU) č. 1095/2010 se toto nařízení považuje za jeden z dalších právně závazných aktů Unie, které stanoví úkoly Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy, uvedené v čl. 1 odst. 2 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 42
Spolupráce mezi orgány

1. Příslušný orgán fondu peněžního trhu a příslušný orgán správce, pokud se liší, vzájemně spolupracují a vyměňují si informace pro účely plnění svých povinností podle tohoto nařízení.

2. Příslušné orgány a Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vzájemně spolupracují za účelem plnění svých příslušných povinností podle tohoto nařízení v souladu s nařízením (EU) č. 1095/2010.

3. Příslušné orgány a Evropský orgán pro cenné papíry a trhy si vyměňují veškeré informace a dokumenty nezbytné pro plnění jejich příslušných povinností podle tohoto nařízení v souladu s nařízením (EU) č. 1095/2010, zejména za účelem zjištění a nápravy porušení tohoto nařízení.

Kapitola IX
Závěrečná ustanovení

Článek 43
Zacházení s existujícími SKIPCP a alternativními investičními fondy

1. Do šesti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost předloží existující SKIPCP nebo alternativní investiční fondy, které investují do krátkodobých aktiv a jejichž specifickým nebo kumulativním cílem je nabízení výnosů v souladu se sazbami

peněžního trhu nebo zachování hodnoty investice, svému příslušnému orgánu žádost společně s veškerými dokumenty a doklady, které jsou nezbytné k prokázání shody s tímto nařízením.

2. Příslušný orgán do dvou měsíců od obdržení žádosti v souladu s články 3 a 4 posoudí, zda SKIPCP nebo alternativní investiční fond splňuje toto nařízení. Příslušný orgán vydá příslušné rozhodnutí a neprodleně je sdělí SKIPCP nebo alternativnímu investičnímu fondu.

3. Odchylně od první věty čl. 30 odst. 1 stávající SKIPCP nebo alternativní investiční fond, jenž splňuje kritéria definice fondu peněžního trhu s konstantní čistou hodnotou aktiv stanovené v čl. 2 bodě 10 vytvoří rezervu k udržení čisté hodnoty aktiv ve výši alespoň:

   a) 1 % celkové hodnoty aktiv fondu peněžního trhu s konstantní čistou hodnotou aktiv do jednoho roku od vstupu tohoto nařízení v platnost;

   b) 2 % celkové hodnoty aktiv fondu peněžního trhu s konstantní čistou hodnotou aktiv do dvou let od vstupu tohoto nařízení v platnost;

   c) 3 % celkové hodnoty aktiv fondu peněžního trhu s konstantní čistou hodnotou aktiv do tří let od vstupu tohoto nařízení v platnost.

4. Pro účely odstavce 3 tohoto článku se odkaz na 3 % v článcích 33 a 34 vykládá jako odkaz na příslušnou výši rezervy k udržení čisté hodnoty aktiv uvedenou v odst. 3 písm. a), b) nebo c).

Článek 44
Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v článcích 13 a 19 je Komisi svěřena na dobu neurčitou ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článcích 13 a 19 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akty v přenesené pravomoci přijaté podle článků 13 a 19 vstoupí v platnost, pouze pokud proti nim Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byly tyto akty oznámeny, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 45
Přezkum

Do *tří let po vstupu tohoto nařízení v platnost* Komise přezkoumá přiměřenost tohoto nařízení z obezřetnostního a hospodářského hlediska. Přezkum posoudí zejména fungování rezervy na čistou hodnotu aktiv a fungování rezervy na čistou hodnotu aktiv u těch fondů peněžního trhu s konstantní čistou hodnotou aktiv, které by v budoucnu mohly soustředit svá portfolia na dluhopisy emitované nebo zaručené členskými státy. Tento přezkum:

a) analyzuje zkušenosti získané uplatňováním tohoto nařízení, dopad na investory, fondy peněžních trhů a jejich správce v Unii;

b) hodnotí roli fondů peněžních trhů při nákupu dluhopisů emitovaných nebo zaručených členskými státy;

c) zohledňuje zvláštní vlastnosti dluhopisů emitovaných nebo zaručených členskými státy a roli těchto dluhopisů při financování členských států;

d) zohledňuje zprávu uvedenou v čl. 509 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.

e) přihlíží k vývoji právních předpisů na mezinárodní úrovni.

Výsledky přezkumu se sdělí Evropskému parlamentu a Radě, v případě potřeby s příslušnými návrhy změn.

Článek 46
Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*